

Till

Högsta domstolen

Stockholm den 14 augusti 2023

ANSÖKAN OM RESNING

Sökande: Alexander Ernstberger, 19860402-0191
F.n.: Anstalten Högsbo

Ombud:

1. Advokat Percy Bratt
Advokatbyrån Bratt Feinsilber Harling AB
Köpmangatan 15
111 31 Stockholm
Växel: 08-667 40 01
E-post: pb@bfhlaw.se
2. Advokat Joakim Lundqvist
Adress som ovan
E-post: joakim.lundqvist@bfhlaw.se

Avgörande: Svea hovrätts dom den 22 juli 2021 i mål nr B 2006-20

Saken: Resning

BRATT | FEINSILBER | HARLING

INNEHÅLLSFÖRTECKNING

I. YRKANDEN	5
II. GRUNDER	5
A. RESNING PÅ GRUND AV ATT VITTNEN MEDVETET HAR LÄMNAT ORIKTIGA UPPGIFTER	5
B. RESNING PÅ GRUND AV NY BEVISNING ELLER NYA OMSTÄNDIGHETER	6
C. RESNING PÅ GRUND AV SYNNERLIGA SKÄL	7
III. UTVECKLING AV GRUNDER	10
SAMMANFATTANDE BAKGRUND	10
A. RESNING PÅ GRUND AV ATT VITTNEN MEDVETET HAR LÄMNAT ORIKTIGA UPPGIFTER	15
A.1 Rättsliga utgångspunkter	15
A.2 Vittnet Ola Gilstring har medvetet lämnat oriktiga uppgifter som kan antas ha inverkat på målets utgång	16
A.2.1 Påstådd brottsplan och vilseledande	16
A.2.2 Ola Gilstring har lämnat oriktiga vittnesuppgifter	17
A.2.3 De oriktiga uppgifterna lämnades medvetet och kan antas ha inverkat på målets utgång	26
B. RESNING PÅ GRUND AV NY BEVISNING ELLER NYA OMSTÄNDIGHETER	27
B.1 Rättsliga utgångspunkter	27
B.2 Ny bevisning eller nya omständigheter som sannolikt hade lett till friande dom	28
B.2.1 Svea hovrätts dom den 17 november 2022 i mål nr B 3339-21	29
B.2.2 Vittnesuppgifter från Wiktor Furman (dåvarande protokollförare i Gustavias Risk- och värderingskommitté)	31
B.2.3 E-postkorrespondens mellan Ola Gilstring och Johan Bergsgård	33
B.2.4 Vittnesuppgifter från Johan Saxon (dåvarande styrelseledamot i Gustavia, aktieägare i både Gustavia och SFS samt Gustavias representant i SFS placeringsråd)	35
B.2.5 Fakturor som tillställts Pensionsmyndigheten och e-postkorrespondens	37
B.2.6 Vittnesuppgifter från Vanessa Menguy (ansvarig för warrantaffärerna på emittentbanken BAML)	39
C. RESNING PÅ GRUND AV SYNNERLIGA SKÄL	42
C.1 Rättsliga utgångspunkter	42

C.2 Brister i hovrättens dom, hantering av målet och den tidigare utredningen som i ljuset av den nya bevisningen och de nya omständigheterna medför synnerliga skäl att pröva målet på nytt	43
C.2.1 Alexander Ernstberger dömdes för en gärning som inte omfattades av gärningsbeskrivningen	44
C.2.1.1 Gärningsbeskrivningen	44
C.2.1.2 Den gärning som hovrätten dömdo Alexander Ernstberger för till ansvar för trolöshet mot huvudman omfattades inte av gärningsbeskrivningen	45
C.2.1.3 Det har varit i strid med Alexander Ernstbergers rätt till en rättvis rättegång att döma honom till ansvar för en gärning som inte omfattats av gärningsbeskrivningen	47
C.2.2 Hovrätten underlät att bemöta avgörande invändningar med tillhörande bevisning	48
C.2.2.1 Alexander Ernstberger hade ingen kännedom om vilken ersättning som Oak fick för förmedlingsuppdraget	49
C.2.2.2 Alexander Ernstberger hade ingen kännedom om att warrantaffärerna skulle ha varit en förutsättning för aktieöverlåtelsen	50
C.2.2.3 Warranterna köptes inte till ett överpris	50
C.2.2.4 Det var BAML respektive Natixis och inte SFS-fonderna som erlade ersättningen till Oak	51
C.2.2.5 Det har inte ingåtts några tilläggsavtal den 22 maj 2012 eller den 28 maj 2012	51
C.2.2.6 Alexander Ernstberger hade ingen kännedom om "Secondary Market Valuation Letter"	52
C.2.2.7 Avtalet om aktieöverlåtelsen ingicks den 9 juli 2012	52
C.2.2.8 Optionsavtalet var inte antedaterat	53
C.2.2.9 Det har varit i strid med Alexander Ernstbergers rätt till en rättvis rättegång att underlåta att bemöta invändningar som hade varit avgörande för utgången i målet	53
C.2.3 Hovrättens dom kännetecknas av sakfel och undermåliga domskäl till stöd för avgörande slutsatser	54
C.2.3.1 Alexander Ernstberger var rätteligen inte behörig att genomföra affärer i SFS-fonderna	55
C.2.3.2 Trading Checklist upprättades rätteligen efter Gustavia godkänt och genomfört warrantaffärerna	55

BRATT | FEINSILBER | HARLING

<i>C.2.3.3 Det var rätteligen Gustavia som gav in Trading Checklist till Finansinspektionen</i>	56
<i>C.2.3.4 Avsaknad av domskäl till grund för att Alexander Ernstberger haft uppsåt till mutbrottsligheten</i>	57
<i>C.2.3.5 Avsaknad av domskäl till grund för att Alexander Ernstberger haft uppsåt till trolöshet mot huvudman</i>	57
<i>C.2.3.6 Motsägelsefulla domskäl angående vem som erlade ersättningen till Oak</i>	58
<i>C.2.3.7 Avsaknad av vittnen från emittentbankerna och oredovisade kontakter mellan åklagare samt vittnen</i>	58
<i>C.2.3.8 Avsaknad av domskäl till stöd för att välja en viss värdering av Superoaktierna</i>	59
<i>C.2.3.9 Avsaknad av närmare domskäl till stöd för att överpris betalats för warranterna</i>	60
<i>C.2.3.10 Felaktigt påstående om vitsordande av vissa omständigheter</i>	60
<i>C.2.3.11 Advokat Anders Malms promemorior ger inget stöd åt förekomsten av en brottsplan</i>	61
<i>C.2.3.12 Det mellan SFS och Gustavia gällande avtalet var rätteligen ett avtal den 15 oktober 2011</i>	62
<i>C.2.3.13 Sakfelen och de även i övrigt undermåliga domskälen har varit i strid med Alexander Ernstbergers rätt till en rättvis rättegång</i>	63
C.2.4 Hovrätten avgjorde målet trots att Alexander Ernstberger inte beretts tillgång till hela den utredning som bedrivits av Pensionsmyndigheten	63
IV. BEVISUPPGIFT	69

BRATT | FEINSILBER | HARLING

Som ombud för Alexander Ernstberger, i enlighet med bifogad fullmakt (bilaga 1), får vi härmed ansöka om resning enligt följande.

I. YRKANDEN

1. Alexander Ernstberger yrkar att Högsta domstolen
 - beviljar resning av Svea hovrätts dom den 22 juli 2021 i mål nr B 2006-20 såvitt avser frågorna om ansvar, skadestånd, näringsförbud, avgift till brottsofferfond och skyldighet att ersätta rättegångskostnader,
 - förordnar att målet i de delar i vilka resning beviljas åter ska tas upp i hovrätten, samt
 - förordnar att vidare åtgärder för verkställighet av hovrättens dom inte får ske till dess annat beslutas.

II. GRUNDER

A. RESNING PÅ GRUND AV ATT VITNE MEDVETET HAR LÄMNAT ORIKTIGA UPPGIFTER

2. Svea hovrätt har till grund för att döma Alexander Ernstberger till ansvar för åtalad brottslighet lagt uppgifter från vittnet Ola Gilstring. Enligt Ola Gilstrings vittnesuppgifter hade Alexander Ernstberger varit delaktig i att undanhålla de påstått verkliga förhållandena bakom de warrantaffärer som låg till grund för åtalet, genom att en handling med felaktig information tillhandahållits och lagts till grund för beslutet att godkänna warrantaffärerna.
3. Det kan emellertid konstateras att Ola Gilstring medvetet har lämnat oriktiga vittnesuppgifter. Av nyfunnen e-postkorrespondens framgår att det i själva verket

var Ola Gilstring som stod bakom handlingens upprättade och att denna inte hade lagts till grund för beslutet att godkänna warrantaffärerna. Det förhållandet att handlingen inte hade lagts till grund för beslutet att godkänna warrantaffärerna bekräftas även av vittnesuppgifter från ett nytt vittne, som var protokollförare vid mötet då godkännande beslutades.

4. Ola Gilstrings oriktiga vittnesuppgifter lades dock av hovrätten till grund för att felaktigt finna dels att ett ansvarsbefriande samtycke för warrantaffärerna på grund av vilseledande inte hade lämnats, dels att detta vilseledande var ett led i en brottsplan som Alexander Ernstberger deltagit i. De oriktiga uppgifterna har därmed också inverkat på utgången i målet.
5. Mot denna bakgrund anser Alexander Ernstberger att det finns grund för resning enligt 58 kap. 2 § 3 RB på grund av osanna uppgifter som kan antas ha inverkat på utgången i målet.

B. RESNING PÅ GRUND AV NY BEVISNING ELLER NYA OMSTÄNDIGHETER

6. Sedan hovrättens fällande dom vann laga kraft har avgörande ny bevisning och nya omständigheter framkommit som motsäger de centrala slutsatser om förtroendeställning och brottsplan som lades till grund för att döma Alexander Ernstberger till ansvar. Den nya bevisningen och de nya omständigheterna består av följande:
 - Svea hovrätts dom den 17 november 2022 i mål nr B 3339-21, där hovrätten kommit till motsatt slutsats angående dateringen av ett optionsavtal som i förevarande mål lades till grund för förekomsten av en brottsplan,
 - Vittnesuppgifter från advokat Wiktor Furman, som hörts i ovan mål och lämnat nya uppgifter som bekräftar att beslutet att godkänna warrantaffärerna inte föranleddes av något vilseledande,

- E-postkorrespondens mellan vittnet Ola Gilstring och Johan Bergsgård som bekräftar att beslutet att godkänna warrantaffärerna inte föranleddes av något vilseledande,
 - Vittnesuppgifter från Johan Saxon, som också hördes i Svea hovrätts mål nr B 3339-21 och lämnat nya uppgifter som motsäger att Alexander Ernstberger skulle ha innehaft en förtroendeställning,
 - Fakturor som tillställts Pensionsmyndigheten och e-postkorrespondens, som utvisar tidigare okända omständigheter som hade varit av direkt och potentiellt avgörande betydelse både för Alexander Ernstbergers försvar och hovrättens bedömning, samt
 - Vittnesuppgifter från Vanessa Menguy, som var ansvarig för en av warrantaffärerna på emittentbanken Bank of America Merrill Lynch och har lämnat nya uppgifter vilka motsäger att warrantaffärerna var del av en brottsplan.
7. Alexander Ernstbergers uppfattning är att den nya bevisningen och de nya omständigheterna sammantaget sannolikt skulle ha lett till att han hade frikänts och att det därmed föreligger grund för resning också i enlighet med 58 kap. 2 § 4 första ledet RB.

C. RESNING PÅ GRUND AV SYNNERLIGA SKÄL

8. Den nya bevisningen och de nya omständigheterna bör också beaktas i ljuset av de omfattande brister som präglat hovrättens dom och hantering av målet samt bristen på robusthet i den bevisning som ligger till grund för den fällande domen. Av dessa brister framhålls särskilt att:
- Alexander Ernstberger dömdes för en gärning som inte omfattades av gärningsbeskrivningen i strid med hans rätt till en rättvis rättegång enligt 2 kap.

11 § regeringsformen och artikel 6 Europakonventionen.

- Hovrätten i strid med Alexander Ernstbergers rätt till en rättvis rättegång underlåtit att bemöta avgörande invändningar med tillhörande bevisning:
 - Alexander Ernstberger hade ingen kännedom om att warrantaffärerna skulle ha varit en förutsättning för aktieöverlåtelsen,
 - Warranterna köptes inte till ett överpris,
 - Det var emittentbankerna Bank of America Merrill Lynch respektive Natixis och inte SFS-fonderna som erlade ersättning till Oak Capital Group AB för förmedlingen av warrantaffärerna,
 - Det har inte ingåtts några tilläggsavtal den 22 maj 2012 eller den 28 maj 2012, samt
 - Alexander Ernstberger hade ingen kännedom om "Secondary Market Valuation Letter".
- Hovrätten grundat sin dom på sakfel och i övrigt undermåliga domskäl i strid med Alexander Ernstbergers rätt till en rättvis rättegång:
 - Alexander Ernstberger var rätteligen inte behörig att genomföra affärer i SFS-fonderna,
 - Trading Checklist upprättades rätteligen efter att Gustavia godkänt och genomfört warrantaffärerna,
 - Det var rätteligen Gustavia som gav in Trading Checklist till Finansinspektionen,
 - Avsaknad av domskäl till grund för att Alexander Ernstberger haft uppsåt till mutbrottsligheten,
 - Avsaknad av domskäl till grund för att Alexander Ernstberger haft

uppsåt till trolöshet mot huvudman,

- Motsägelsefulla domskäl angående vem som erlade ersättningen till Oak,
 - Avsaknad av vittnen från emittentbankerna och oredovisade kontakter mellan åklagare samt vittnen,
 - Avsaknad av domskäl till stöd för att välja en viss värdering av Superoaktierna,
 - Avsaknad av närmare domskäl till stöd för att överpris betalats för warranterna,
 - Felaktigt påstående om vitsordande av vissa omständigheter,
 - Advokat Anders Malms promemorior ger inte stöd för förekomsten av en brottsplan, samt
 - Det mellan SFS och Gustavia gällande avtalet var rätteligen ett avtal den 15 oktober 2011, som medförde att någon förtroendeställning inte kan ha förelegat.
- Hovrätten avgjort målet trots att Alexander Ernstberger inte beretts tillgång till hela den utredning som bedrivits av Pensionsmyndigheten, i strid med hans rätt till en rättvis rättegång.
9. Alexander Ernstbergers uppfattning är att det mot denna bakgrund, i ljuset av den nya bevisningen samt de nya omständigheterna, finns synnerliga skäl att pröva målet på nytt och att det därmed föreligger grund för resning även i enlighet med 58 kap. 2 § 4 andra ledet RB.

III. UTVECKLING AV GRUNDER

SAMMANFATTANDE BAKGRUND

Ägarförhållanden, SFS-fonderna och warrantaffärerna

10. Alexander Ernstberger är medgrundare och tidigare VD för Svensk Fondservice AB (SFS). SFS är ett aktiebolag verksamt inom premiepensionsmarknaden. Genom ägarbolaget A Ernstberger Förvaltning AB, numer S2 Invest AB (S2), ägde Alexander Ernstberger hälften av aktierna i Supero AB (Supero). Supero ägde i sin tur 80,79 procent av aktierna i SFS.
11. Den andra hälften av aktierna i Supero ägdes av SFS medgrundare David Persson Rothman genom hans ägarbolag DPR Invest AB (DPR).
12. Förvaltningschef vid SFS var Johan Bergsgård, som också ägde en minoritetsaktiepost i SFS.
13. Under 2011 inledde SFS ett samarbete med fondbolaget Gustavia Davegårdh Fonder Aktiebolag (Gustavia). Samarbetet innebar att Gustavia blev fondbolag för de nystartade fonderna Svensk Fondservice Balanserad, Svensk Fondservice Maximal och Svensk Fondservice Offensiv (SFS-fonderna). Detta eftersom SFS inte hade tillstånd att själva bedriva fondverksamhet. Gustavia anmälde sedermera till Finansinspektionen att bolaget avsåg att lägga ut förvaltningen av SFS-fonderna till SFS i enlighet med ett avtal mellan Gustavia och SFS.
14. Avtal upprättades mellan Gustavia och Pensionsmyndigheten. SFS-fonderna listades därefter på Pensionsmyndighetens fondtorg. Därigenom kunde pensionsspararna uppdra åt Pensionsmyndigheten att placera sitt premiepensionskapital i SFS-fonderna.
15. I slutet av maj 2012 användes SFS-fondernas medel för att köpa in 7 500 köpwarranter för 8 000 USD per warrant. Warrantaffärerna godkändes och genomfördes av Gustavia. Det totala köpbeloppet blev 60 miljoner USD. En

BRATT | FEINSILBER | HARLING

köp warrant är ett emitterat värdepapper som ger innehavaren rätten, men inte skyldigheten, att köpa en underliggande tillgång till ett bestämt pris före eller vid en bestämd framtida tidpunkt.

16. Warrantaffärerna förmedlades av Oak Capital Group AB (Oak) enligt avtal med Gustavia. Oak var ett värdepappersbolag som bland annat förmedlade strukturerade produkter. Warranterna emitterades av Bank of America Merrill Lynch (BAML) respektive Natixis. BAML och Natixis erlade arvode till Oak om totalt 23 625 000 USD (cirka 170 miljoner SEK) för förmedlingen av warrantaffärerna.
17. Samtliga warranter avyttrades av SFS-fonderna i mitten av december 2012 för nästan 76,5 miljoner USD, det vill säga med en vinst på 16,5 miljoner USD.
18. Vid extra bolagsstämma den 31 augusti 2012 beslutades att Oak skulle genomföra en extra vinstutdelning om totalt 97 400 000 SEK. I enlighet med ett avtal mellan aktieägarna betalades 96 572 600 SEK av den extra vinstutdelningen till ägarbolaget Firstmile Asset Holding AB (Firstmile).
19. Genom ett avtal dagtecknat den 9 juli 2012 överlät Alexander Ernstbergers bolag S2 och David Persson Rothmans bolag DPR åtta procent av aktierna i Supero till Firstmile. Köpeskillingen kom slutligen att fastställas till 101 530 000 SEK. Den 31 augusti 2012 betalade Firstmile 48 287 500 SEK vardera till S2 och DPR. Den 19 april 2013 betalade Firstmile ytterligare 2 477 500 SEK vardera till bolagen.

Åtalet

20. Den 1 oktober 2018 väcktes åtal mot Alexander Ernstberger för grov trolöshet mot huvudman på grund av warrantaffärerna och grov mutbrottslighet (mutbrott och tagande av muta) på grund av aktieöverlåtelsen. Åtalet justerades i hovrätten och det är detta justerade åtal som fortsättningsvis refereras till.
21. Åklagaren påstod att Alexander Ernstberger på grund av förtroendeställning fått

uppgiften att för fondandelsägarna, pensionsspararna eller fondbolaget Gustavia sköta eller övervaka den ekonomiska angelägenheten att fatta eller föreslå beslut om investeringar i SFS-fonderna.

22. Åtalspunkten om grov trolöshet mot huvudman riktade in sig på warrantaffärerna. Enligt gärningsbeskrivningen skulle Alexander Ernstberger, tillsammans och i samförstånd med Johan Bergsgård, ha missbrukat den påstådda förtroendeställningen genom att fatta eller föreslå beslut om investeringar förmedlade genom Oak som kom att medföra skada för fondandelsägarna, pensionsspararna eller fondbolaget Gustavia.
23. Besluten eller förslagen om investeringar hade enligt åklagaren lett till att det för tillgångarna i SFS-fonderna köptes värdepapper för ett pris som med minst 137 761 194 SEK överstigit det pris som annars hade behövt betalas och att detta inneburit skada eller beaktansvärd risk för slutlig skada hos fondandelsägarna, pensionsspararna eller fondbolaget Gustavia.
24. Åklagaren preciserade gärningsbeskrivningen genom att sakframställningsvis förtydliga att åtalet omfattade den påstådda omständigheten att warranterna köpts in till ett högre pris via förmedling av Oak, i stället för att köpas till ett lägre pris direkt av bankerna eller av en annan förmedlare. Det påstods också att det var detta överpris som finansierade den efterföljande aktieöverlåtelsen av aktier i Supero från S2 respektive DPR till Firstmile.
25. Åtalspunkten om grov mutbrottslighet riktade in sig på aktieöverlåtelsen. Enligt gärningsbeskrivningen skulle Alexander Ernstberger, tillsammans med David Persson Rothman, under våren 2012 ha begärt och godtagit ett löfte om att erhålla cirka 100 miljoner SEK för utövandet av uppgiften att för fondandelsägarna, pensionsspararna eller fondbolaget Gustavia sköta eller övervaka den ekonomiska angelägenheten att fatta eller föreslå beslut om investeringar i SFS-fonderna, vilket skulle utgjort en muta eller annan otillbörlig belöning.
26. Åklagaren preciserade sakframställningsvis gärningsbeskrivningen genom att

förtydliga att åtalet avsåg den påstådda omständigheten att Alexander Ernstberger och David Persson Rothman skulle få 100 miljoner SEK, förtäckt genom aktieöverlåtelsen, mot att de tillsåg att SFS-fonderna skulle använda Oak som förmedlare i warrantaffärerna.

27. Pensionsmyndigheten var målsägande och biträdde åtalet samt framställde skadeståndsanspråk.

Alexander Ernstbergers inställning

28. Alexander Ernstberger förnekade brott. Han bestred att han skulle ha innehaft en förtroendeställning, att han haft till uppgift att för fondandelsägarna, pensions-spararna eller fondbolaget Gustavia sköta eller övervaka den ekonomiska angelägenheten att fatta beslut om investeringar i SFS-fonderna, att warranterna skulle ha köpts till överpris, att aktieöverlåtelsen skulle ha varit en förtäckt muta och att han skulle ha deltagit i en brottsplan.

Tingsrättens dom

29. Genom Stockholms tingsrätts dom den 31 januari 2020 i mål nr B 12440-17 frikändes Alexander Ernstberger och övriga tilltalade.
30. Angående åtalspunkten om grov trolöshet mot huvudman, som rörde anklagelsen om att ett överpris betalats för warranterna genom användningen av Oak som förmedlare, fann tingsrätten att det inte var bevisat att arvodet var för högt i förhållande till värdepappersköpets art och omfattning.
31. Angående åtalspunkten om grov mutbrottslighet, som rörde anklagelsen om att aktieöverlåtelsen var en förtäckt muta mot att det tillsågs att SFS-fonderna skulle använda Oak som förmedlare, fann tingsrätten att det inte var visat att Firstmile

medvetet hade betalat ett för högt pris till S2 och DPR för aktierna i Supero.

Hovrättens dom

32. Åklagaren och Pensionsmyndigheten överklagade tingsrättens dom till Svea hovrätt och yrkade att hovrätten skulle döma Alexander Ernstberger med flera i enlighet med åtalet. Alexander Ernstberger bestred ändring och vidhöll sitt förnekande av brott.
33. Genom Svea hovrätts dom den 22 juli 2021 i mål nr B 2006-20 fälldes dock Alexander Ernstberger och övriga tilltalade till ansvar för samtliga åtalspunkter. Alexander Ernstberger dömdes till fängelse i 6 år, näringsförbud i 10 år, att betala 168 447 846 SEK i skadestånd jämte ränta från den 30 maj 2012 och att betala Pensionsmyndighetens rättegångskostnader i tingsrätten med 7 505 178 SEK samt i hovrätten med 15 350 583 SEK.
34. Hovrätten fann att Alexander Ernstberger innehaft en förtroendeställning gentemot såväl fondbolaget Gustavia som Pensionsmyndigheten och pensionsspararna.
35. Angående åtalspunkten om grov trolöshet mot huvudman fann hovrätten att Alexander Ernstberger missbrukat förtroendeställningen genom att låta beslutet att investera i de aktuella värdepapperna *"bero av om Alexander Ernstberger och David Persson Rothman fick sälja aktier i Supero till Firstmile, så att dessa därigenom kunnat tillgodogöra sig mångmiljonbelopp av en ersättning som rätteligen aldrig borde ha betalats ut från fonderna"* (domen, s. 68 tredje stycket).
36. Angående åtalspunkten om grov mutbrottslighet fann hovrätten att Alexander Ernstberger och David Persson Rothman, oavsett Supero-aktiernas värde, hade påverkats att åsidosätta sina åligganden i SFS genom att ha begärt och godtagit ett löfte om att erhålla 100 miljoner SEK för att de skulle se till att Oak fick förmedla

warrantaffärerna med SFS-fonderna (domen, s. 64 tredje stycket).

37. Hovrättens dom och slutsatser vilar emellertid på en mängd fel och förbiseenden. Dessa brister redogörs för närmare nedan (se avsnitt C.2).

Högsta domstolens beslut

38. Alexander Ernstberger överklagade hovrättens dom till Högsta domstolen och anförde bland annat att hovrättens avgörande vilade på grova rättegångsfel och att hans rätt till en rättvis rättegång hade kränkts.
39. Högsta domstolen beslutade att inhämta yttranden från Riksåklagaren och Pensionsmyndigheten, som båda menade att det inte förelåg skäl för meddelande av prövningstillstånd.
40. Genom Högsta domstolens beslut den 28 december 2021 i mål nr B 5076-21 förklarade domstolen att den inte hade funnit skäl att meddela prövningstillstånd och att hovrättens avgörande därmed stod fast.

A. RESNING PÅ GRUND AV ATT VITNE MEDVETET HAR LÄMNAT ORIKTIGA UPPGIFTER

A.1 Rättsliga utgångspunkter

41. Enligt 58 kap. 2 § 3 RB får resning beviljas i brottmål till fördel för den tilltalade om ett vittne har lämnat en osann uppgift eller förtigit sanningen och detta kan antas ha inverkat på utgången i målet.
42. Ett vittne ska anses ha lämnat en osann uppgift eller förtigit sanningen om innehållet i dennes utsaga är medvetet oriktig. Det är därmed inte tillräckligt att utsagan rent objektivt visar sig vara oriktig. Det krävs dock inte att vittnet ska kunna

fällas till straffansvar eller ens att vittnet ska ha avlagt ed (Fitger, P. m.fl., *Rättegångsbalken*, JUNO version 94, Kommentar till 58 kap. 1 § första stycket 2 och 58 kap. 2 § 3; Cars, T., 58 kap. 1 § första stycket 2 och 58 kap. 2 § 3, Karnov [JUNO, 2023-08-14]; NJA 1976 s. 664; NJA 1989 s. 843).

43. För att en medvetet oriktig utsaga ska anses resningsgrundande krävs därtill att denna *"kan antas"* ha inverkat på målets utgång. *"Kan antas"* är ett lågt ställt beviskrav som ger den resningsökande betydande bevislättnader och innebär att det i princip är tillräckligt om den medvetet oriktiga utsagan spelat en roll för utgången, oavsett om resultatet på annan grund kunde ha blivit detsamma (Fitger m.fl., Kommentar till 58 kap. 1 § första stycket 2 och 58 kap. 2 § 3; Cars, 58 kap. 1 § första stycket 1-2 och 58 kap. 2 § 3; Thornefors, C., 58 kap. 1 § RB avsnitt 2.2.3 och 58 kap. 2 § RB avsnitt 2.4, Lexino [JUNO, 2023-08-14]).

A.2 Vittnet Ola Gilstring har medvetet lämnat oriktiga uppgifter som kan antas ha inverkat på målets utgång

A.2.1 Påstådd brottsplan och vilseledande

44. Svea hovrätt lade till grund för sin fällande dom att Alexander Ernstberger varit delaktig i utarbetandet och realiserandet av en gemensam brottsplan. Denna brottsplan påstods ha bestått i att warrantaffärerna genomfördes med Oak som förmedlare med motivet att ersättningen som betalades ut till Oak för förmedlingen i förlängningen skulle gå till Alexander Ernstberger och David Persson Rothman förtäckt genom köp av Superoaktier från deras respektive holdingbolag (se hovrättens dom, s. 18 fjärde stycket).
45. Till stöd för förekomsten av en sådan brottsplan påstod hovrätten bland annat att de verkliga förhållandena kring warrantaffärerna hade dolts för fondbolaget Gustavia. Denna uppfattning lade hovrätten även till grund för att Gustavia skulle ha varit vilselett om förhållandena bakom warrantaffärerna och att bolaget därmed

inte kunde anses ha givit något ansvarsbefriande samtycke genom Gustavias Risk- och värderingskommittés godkännande av affärerna.

46. För att komma till denna slutsats hänvisade hovrätten särskilt till en "Trading Checklist", som hovrätten fann hade innehållit felaktiga uppgifter i syfte att dölja motivet bakom warrantaffärerna och som skulle ha lagts till grund för beslutet i Gustavias Risk- och värderingskommitté att godkänna affärerna den 9 maj 2012 (hovrättens dom, s. 50 sista stycket och s. 51 första stycket).
47. Av Trading Checklist framgick emellertid att den var dagtecknad av Johan Bergsgård den 14 maj 2012, det vill säga fem dagar efter Gustavia godkände warrantaffären (bilaga 2). Av protokoll och bilagor från Gustavias Risk- och värderingskommitté framgick vidare att Trading Checklist inte heller var med i beslutsunderlaget (bilaga 3).
48. Hovrättens påstående att Trading Checklist varit en del av en brottsplan för att dölja att de verkliga förhållandena kring warrantaffärerna för fondbolaget Gustavia och att Gustavia på grund av detta vilseledande inte heller kunnat lämna ett ansvarsbefriande samtycke, får således varken stöd av dokumentet som sådant eller av protokoll jämte bilagor från kommitténs möte då affärerna godkändes. Det hovrätten i stället grundat sin uppfattning på är vittnesuppgifter från Ola Gilstring.

A.2.2 Ola Gilstring har lämnat oriktiga vittnesuppgifter

49. Ola Gilstring åberopades som vittne av åklagaren och Pensionsmyndigheten i sin egenskap av grundare av Gustavia och vid tidpunkten vice VD, förvaltare samt account manager gentemot SFS. Under förhöret i tingsrätten fick Ola Gilstring frågan om Gustavias Risk- och värderingskommitté beslutat att godkänna warrantaffären. Efter att ha svarat jakande på detta tillade Ola Gilstring följande (bilaga 4, minut 00:36:39 – 00:36:52):

"Och det, vi gick ju igenom på grund av att... På grund av att det var felaktig

information i materialet och saker och ting som undanhölls från oss. Annars skulle det här aldrig gått igenom för handel, kan jag ju säga.”

50. Den påstått felaktiga information som Ola Gilstring härvid hänvisade till framgick senare i förhöret vara informationen i Trading Checklist om prisjämförelser. Detta uppmärksammades när det under förhöret visade sig att Ola Gilstring självmant hade tagit med sig en utskrift av Trading Checklist till förhöret och började hänvisa till denna (bilaga 5, minut 00:03:59–00:04:38):

Pensionsmyndighetens

ombud: ”Enligt din kännedom, hade man undersökt priset med andra aktörer?”

Ola Gilstring: ”Ja. Det är det pappret jag har framför mig här nu då. Och här säger de ju att pris...”

Ordföranden [bryter in]: ”Var kommer pappret ifrån?”

Ola Gilstring: ”Det är alltså fixed in... Det är alltså deras best execution pretradinganalys de gjorde innan, innan den här affären lades.”

Advokat Per E.

Samuelsson: ”Vad står det överst på pappret?”

Ola Gilstring: ”Trading checklist, offensiv, maximal, balanserad.”

51. Trading Checklist togs därefter upp på skärmen och Ola Gilstring gick igenom de delar där det anges att prisjämförelser gjorts. Därefter uppgav Ola Gilstring, efter en fråga, följande om handlingens betydelse (se bilaga 5, minut 00:09:30–00:10:12):

Pensionsmyndighetens

ombud: ”Om du hade känt till att Svensk Fondservice de facto inte hade diskuterat jämförelser med andra investmentbanker, vad hade det fått för konsekvenser?”

Ola Gilstring:

”Ja, alltså, nu, nu, gick den här best Execution-dokumentet, det gick ju först in till vår compliance officer, jag ska lägga till det. Men om man hade varit öppen med att, att vi har bett en av offertläggarna i det här fallet att jämföra priset med andra investmentbanker, det hade vi, hade vi ju aldrig, eller aldrig godkänt. Liksom aldrig godkänt. Om man har vart tydlig med att det hade gått till på det sättet.”

52. Med beaktande av ovan utdrag ur förhöret med Ola Gilstring kan således konstateras att han under ed lämnat uppgifter av innebörden att:
- Gustavias Risk- och värderingskommitté godkände warrantaffärerna på grund av felaktig information i materialet som kommittén fick del av,
 - den felaktiga informationen bestod av vad som angavs i Trading Checklist om prisjämförelser, samt
 - att Gustavia aldrig hade godkänt placeringarna om de hade känt till att denna information i Trading Checklist var felaktig.
53. Dessa uppgifter är emellertid objektivt oriktiga. Detta framgår av nyfunnen e-postkorrespondens mellan Ola Gilstring och Johan Bergsgård under 2014 samt bekräftas av nya vittnesuppgifter från protokollföraren under Risk- och värderingskommitténs möte.
54. I februari 2014 inledde Finansinspektionen en värdeundersökning av SFS-fonderna och riktade sig mot Gustavia som fondbolag för att få information om warrantaffärerna. Med anledning av denna granskning skickade Ola Gilstring ett e-postmeddelande den 3 mars 2014 kl. 07:58 till Johan Bergsgård enligt följande

(bilaga 6, vår kursivering):

”Hej,

Vi begärde in härledningen av värderingen av de strukturella produkterna. Alltså hur det räknades fram day by day. Vi fick bara en lista på kurserna varje dag (som vi ju redan hade). Om dom nonchar oss så vore jag tacksam om ni också tryckte på då det är viktigt för de svar vi skall lämna. *Känner du dig helt lugn med dom här frågorna vi fått? Jag är ganska nervös faktiskt. Dom verkar beslutsamma att sätta ner foten när det gäller allt som har med strukturella produkter att göra.*

Ärligt talat skall vi nog vara glada över att det inte blev något av den där certifikatstrategin. Nu är det i alla fall bara vid ett tillfälle vi handlade så det borde vara en förmildrande omständighet.

Kanske är jag paranoid.....Vad tror du?”

55. På kvällen den 3 mars 2014 kl. 19:31 skickade Johan Bergsgård ett e-postmeddelande till Ola Gilstring och skrev följande (bilaga 7):

”Hej Ola,

Se nedan argument för varför vi köpte de aktuella instrumenten i maj 2012 och som nu berörs i FI:s temaundersökning.

Argumenten för att vi sålde samma instrument 6 månader senare är egentligen nedan:

1. Kraftig prisuppgång för aktuella instrument. Cirka 38 % respektive 20 % på sex månader.
2. Ökad osäkerhet på finansmarknaden.
3. Faisal Cliff – oro/finansiella åtstramningar i USA.
4. Europeiska skuldskrisen.
5. Greklandsoro.

6. Sämre Q3-rapport än väntat.”

56. I ett e-postmeddelande den 4 mars 2014 kl. 08:16 från Ola Gilstring till Johan Bergsgård svarade Ola Gilstring följande (bilaga 8, vår kursivering):

”Tjena Johan!

Vi behöver ju en utförligare pretradeanalys. Vilka prisjämförelser gjordes till exempel. Inte ett mail. Vi måste ha ett worddokument med hygglig nivå.

Säljdokumentationen kan jag nog använda däremot.

Vi kollar på Magnussons bidrag till swaparna så snabbt som möjligt. David var tyvärr kräksjuk igår men jag hoppas att han är tillbaka idag. Vi var tvungna att skjuta upp en del av arbete med FI:frågorna igår då ni var sena och då Oak (vilka jävla skojare!!) skickade ett goddagyskaftsvar. Jag ska kolla tidsmässigt hur det ser ut men kanske får vi ta det senare i veckan.

Vi saknar också din dagliga deltaanalys/exponeringskoll som David bad om.”

57. I ett e-postmeddelande den 4 mars 2014 kl. 09:49 från Johan Bergsgård till Ola Gilstring svarade Johan Bergsgård följande (bilaga 9):

”Hej Ola,

Det hade nog varit lättade om vi kommit överens om vilken av FI-frågorna vi ska svara på så hade vi kunnat be Magnusson svara.

1. Ska se vad jag får fram avseende pretrade.

2. Vad är det Oak har gjort som inte är ok? Ni får fråga igen om något är oklart.

3. Jag har blivit lovad dagliga delta till på måndag. Jag har också svarat David om detta ...

4. Kan ni skicka över första draft på svar till FI?”

58. I ett e-postmeddelande den 4 mars 2014 kl. 11:03 från Ola Gilstring till Johan

Bergsgård svarade Ola Gilstring följande (bilaga 10):

”Jag är ledsen om mitt dåliga humör speglas i vissa mail men jag är lite stressad över detta !!”

59. I ett uppföljande e-postmeddelande den 4 mars 2014 kl. 12:02 från Ola Gilstring till Johan Bergsgård skrev Ola Gilstring därtill följande (bilaga 11, vår kursivering):

”Tjena Johan,

Jag skriver ihop en draft till pretradeanalys där jag sammanställer info som jag fått av dig. Kommer om en stund.

Oak fick vid ett antal gånger frågor om värderingsprocessen under tiden vi hade dessa två innehav i portföljerna utan att svara. Total nonchalans. Nu behöver vi få in detta av Oak och det enda svar vi fick var excelark med vilka kurser som sattes varje dag.”

60. Johan Bergsgård svarade sedan Ola Gilstring med ett e-postmeddelande den 4 mars 2014 kl. 15:15 och skrev följande (bilaga 12):

”Ola, se bifogad pdf. OK?”

61. Till e-postmeddelandet bifogades ett PDF-dokument benämnt ”*Trading Checklist*” (bilaga 13). Ola Gilstring besvarade detta med ett e-postmeddelande den 4 mars 2014 kl. 15:37 och skrev följande (bilaga 14, vår kursivering):

”Hej Johan,

Det ser riktigt fint ut det där !

För att uppfylla alla kriterier så skulle vi dock behöva komplettera med följande i pretradeanalysen:

1/ Lite mer information om Oak. Vilka kunder dom har t.ex. (du nämnde i ett mail jag sparat att de har ’försäkringsbolag, fondbolag, pensionsstiftelser och banker’ bland kunderna.

2/ Något om prisjämförelser med konkurrenter (titta gärna på

mitt förslag till pretrade där jag citerat dig från tidigare sparade mail)

3/ Några rader om att denna investeringsmodell enligt dig är det mest effektiva sättet att få den exponering ni önskar mot HY:marknaden... Behöver inte vara billigaste modellen utan formulera det som mest effektiva.

4/ En ruta till under 'Kriterier' där frågeställningen är 'Passar in i förvaltningsstrategin och riskprofilen från fonderna'

Hur som helst så tackar jag för det fylliga materialet och blir mycket glad om du kan komplettera med ovanstående !!"

62. Vid en jämförelse mellan den version av Trading Checklist som Johan Bergsgård skickade till Ola Gilstring (se bilaga 13) och den version av Trading Checklist som Gustavia sedermera ingav till Finansinspektionen (se bilaga 2) kan konstateras att dessa kompletteringsförslag i allt väsentligt också fördes in i dokumentet. Noteras ska också att Ola Gilstring i sitt e-postmeddelande i punkten 3 hänvisat till sitt *"förslag till pretrade"*, som alltså måste ha tillhandahållits Johan Bergsgård tidigare.
63. Efter Ola Gilstrings e-postmeddelande med kompletteringsförslagen den 4 mars 2014 förefaller Johan Bergsgård och Ola Gilstring ha haft en kontakt som inte har kunnat återfinnas i e-postkorrespondensen. I ett e-postmeddelande den 5 mars 2014 kl. 14:08 från Johan Bergsgård till Ola Gilstring skrev Johan Bergsgård följande (bilaga 15):

"Ola,

Jag tror det är viktigt att ni svarar på de frågor som FI ställer och inget annat. Det känns som att ni är snett ute när det gäller att skjuta ifrån sig ansvar och smutskasta Magnusson, det kommer bara att slå tillbaka på er själva och eventuellt oss. Jag tror inte att det är en framkomlig väg...

Du får inte glömma bort att det här är en tema-undersökning och att frågorna är allmänt hållna.

Det finns ju heller ingen anledning att blotta eventuella interna brister vad

gäller system, rutiner, och kompetens bara för att framstå som duktiga...

FI vill ju bara ha svar på sina frågor... ta det från det!"

64. I ett e-postmeddelande den 5 mars 2014 kl. 14:17 från Ola Gilstring till Johan Bergsgård svarade Ola Gilstring följande (bilaga 16, vår kursivering):

"Hej,

Följande skulle vi vilja förtydliga.

När det gäller meningen om prisjämförelser så vore det bra om vi fick in en skrivelse om att Oak:s alternativ var billigast och mest effektivt för andelsägarna.

Sedan vore det bra om du som sista rad innan rubriken om 'mest effektiva modellen och exponeringen' kunde skriva 'Placeringen passar in i fondernas riskprofil'.

När det gäller Wendleby/Magnusson så kommer dom inte få någon skit, det skvätter bara på oss. Svaren kommer vara kortfattade och ingen syndabock kommer pekas ut. Det enda vi skickar med är den mailkonversation som vi hade med Wendleby om godkännandet av produkterna.

Inget konstigt alls där."

65. Vid en jämförelse mellan den version av Trading Checklist som Johan Bergsgård skickade till Ola Gilstring (se bilaga 13) och den version av Trading Checklist som Gustavia sedermera ingav till Finansinspektionen (se bilaga 2) kan konstateras att det andra kursiverade kompletteringsförslag fördes in i dokumentet.
66. Johan Bergsgård förde emellertid inte in det första kursiverade kompletteringsförslaget om att Oak:s alternativ var billigast. I ett e-postmeddelande den 5 mars 2014 kl. 14:26 från Johan Bergsgård till Ola Gilstring svarade Johan Bergsgård i stället följande (bilaga 17, vår kursivering):

"Best ex säger ingenting om att det måste vara billigast.

Det här är ju ett skräddarsytt instrument.

OAK gjorde upphandlingen till oss mot investmentbankerna och förhandla ned priser. Vår bedömning är att de gjorde ett sjuhelvetes bra jobb.”

67. I ett e-postmeddelande den 5 mars 2014 kl. 14:28 från Ola Gilstring till Johan Bergsgård svarade Ola Gilstring följande (bilaga 18):

”Okej, skriv med hänsyn till pris, utformande och risk den mest effektiva produkten”

68. Vid en jämförelse kan konstateras att även detta kompletteringsförslag fördes in i dokumentet (se bilaga 2 och jfr. bilaga 13).

69. I ljuset av den nyfunna e-postkorrespondensen ovan kan således konstateras att det var först i mars 2014, det vill säga närmare två år efter warrantaffärerna, som Trading Checklist upprättades. Eftersom Trading Checklist upprättades först 2014 kan denna inte ha legat till grund för Gustavias Risk- och värderingskommittés beslut att godkänna warrantaffärerna 2012.

70. Detta bekräftas också av nya vittnesuppgifter från advokat Wiktor Furman, som vid tidpunkten var protokollförare i Gustavias Risk- och värderingskommitté. Han hördes nyligen som vittne i ett mål där Alexander Ernstberger friades från åtal om grovt bokföringsbrott och grovt skattebrott med anknytning till omständigheterna i förevarande mål (se Svea hovrätts dom den 17 november 2022 i mål nr B 3339-21).

71. I förhöret uppgav Wiktor Furman under ed att (bilaga 19, inspelning av förhör med Wiktor Furman i Svea hovrätts mål nr B 3339-21, minut 02:58-05:30):

- alla handlingar som behandlades vid Gustavias Risk- och värderingskommittés möten bilades till protokollen, samt
- att Trading Checklist inte var en del av beslutsunderlaget vid mötet den 9 maj 2012 om den inte bilades till protokollet.

72. Trading Checklist var inte bilagd till kommitténs protokoll från mötet den 9 maj 2012. I enlighet med Wiktor Furmans vittnesuppgifter innebär detta att Trading Checklist inte låg till grund för kommitténs godkännande av warrantaffärerna. Detta överensstämmer med de nya omständigheterna som framgår av den nyfunna e-postkorrespondensen, nämligen att Trading Checklist upprättades först närmare två år efter kommitténs godkännande av de aktuella affärerna.
73. Sammantaget kan mot denna bakgrund enligt Alexander Ernstberger konstateras att Trading Checklist:
- i) upprättades i mars 2014,
 - ii) på uppmaning från Ola Gilstring,
 - iii) efter utkast och förslag upprättade av Ola Gilstring,
 - iv) med anledning av Finansinspektionens granskning riktad mot Gustavia, samt
 - v) att den inte låg till grund för Gustavias Risk- och värderingskommittés beslut att godkänna warrantaffärerna 2012.
74. Mot denna bakgrund står det enligt Alexander Ernstbergers mening klart att Trading Checklist, i strid med de slutsatser hovrätten lade till grund för sitt avgörande, varken kan läggas till grund för förekomsten av en brottsplan eller något vilseledande av Gustavia. De verkliga och korrekta förhållandena är att Gustavia självständigt godkänt och genomfört warrantaffärerna baserat på ett korrekt beslutsunderlag.

A.2.3 De oriktiga uppgifterna lämnades medvetet och kan antas ha inverkat på målets utgång

75. Ola Gilstrings vittnesuppgifter, om att Trading Checklist legat till grund för

Gustavias Risk- och värderingskommittés godkännande av warrantaffärerna och att affärerna aldrig hade godkänts utan förekomsten av Trading Checklist, är således objektivt oriktiga. Med hänsyn till att Ola Gilstring enligt ovan e-postkorrespondens själv var upphovsmannen bakom Trading Checklist måste han medvetet ha lämnat de oriktiga uppgifterna.

76. Vidare kan enligt Alexander Ernstberger antas att Ola Gilstrings oriktiga uppgifter har inverkat på målets utgång. De oriktiga uppgifterna om förekomsten av en Trading Checklist lades av hovrätten till grund för att Gustavia på grund av vilseledande inte ansågs ha givit ett ansvarsbefriande samtycke och således till grund för att fälla Alexander Ernstberger för grov trolöshet mot huvudman. Uppgifterna lades vidare till grund för förekomsten av en brottsplan och således till grund för att fälla Alexander Ernstberger till ansvar för såväl grov trolöshet mot huvudman som grov mutbrottslighet.
77. Sammanfattningsvis menar Alexander Ernstberger att det därmed finns grund för resning på grund av osanna uppgifter från vittnet Ola Gilstring som kan antas ha inverkat på utgången i målet. De verkliga och korrekta förhållandena är att Gustavia självständigt godkänt och genomfört warrantaffärerna baserat på ett korrekt beslutsunderlag. Därmed har Gustavia lämnat ett ansvarsbefriande samtycke till warrantaffärerna och Alexander Ernstberger har varken deltagit i utformandet eller genomförandet av en brottsplan.

B. RESNING PÅ GRUND AV NY BEVISNING ELLER NYA OMSTÄNDIGHETER

B.1 Rättsliga utgångspunkter

78. Enligt 58 kap. 2 § 4 RB första ledet får resning beviljas om någon omständighet eller något bevis åberopas, som inte har lagts fram tidigare och som sannolikt skulle ha lett till att den tilltalade hade frikänts eller till att en mildare straffbestämmelse hade tillämpats ("huvudregeln").

79. Vid prövning om skäl för resning föreligger ska betydelsen av den nya bevisningen och de nya omständigheterna ställas mot den tidigare utredningen i brottmålet. Denna tidigare utredning ska i princip inte värderas eller bedömas på nytt. Detta hindrar emellertid varken att styrkan i den bevisning som lagts till grund för den fällande domen kan vara av intresse i resningsärendet eller att den nya bevisningen kan påverka både bedömningen av en tidigare beaktad omständighets relevans och värdet hos ett redan prövat bevis. Det kan också för resningsdomstolen finnas behov av att göra en viss egen bedömning av den tidigare utredningen, om det inte i domen framgår hur tidigare bevisning har värderats. Den nya bevisningen måste bedömas med beaktande av den gamla bevisningens värde för att avgöra om den har sådan vikt att förutsättningarna för resning föreligger (NJA 2010 s. 295 p. 14 och 15; NJA 2011 s. 245 p. 16; NJA 2016 not 17 p. 15; NJA 2018 s. 163 p. 27).

B.2 Ny bevisning eller nya omständigheter som sannolikt hade lett till friande dom

80. Sedan hovrättens dom vann laga kraft har avgörande ny bevisning och nya omständigheter framkommit. Dessa motsäger centrala slutsatser om förtroendeställning och brottsplan som hovrätten lagt till grund för den fällande domen. Av bevisningen framgår nya omständigheter som hade varit av direkt betydelse för Alexander Ernstbergers försvar och hovrättens bedömning av ansvarsfrågan.
81. Den nya bevisning och de nya omständigheterna har framkommit i samband med ett annat mål, med anknytning till omständigheterna i förevarande mål, där Svea hovrätt i november 2022 friade Alexander Ernstberger från grovt bokföringsbrott och grovt skattebrott. Under huvudförhandlingen lämnades nämligen vittnesuppgifter som motsäger hovrättens slutsatser i förevarande mål. Ytterligare ny bevisning och nya omständigheter har framkommit i form av e-postmeddelanden mellan företrädare för Gustavia och SFS, vittnesuppgifter från den person vid emittentbanken BAML som ansvarade för warrantaffärerna och

fakturor tillställda Pensionsmyndigheten samt e-postkorrespondens som påvisar tidigare okända omständigheter.

82. Den nya bevisningen och omständigheterna består sammanfattningsvis av följande:

- Svea hovrätts dom den 17 november 2022 i mål nr B 3339-21,
- vittnesuppgifter från Wiktor Furman (dåvarande protokollförare i Gustavias Risk- och värderingskommitté),
- e-postkorrespondens mellan Ola Gilstring och Johan Bergsgård,
- vittnesuppgifter från Johan Saxon (dåvarande styrelseledamot i Gustavia, aktieägare i både Gustavia och SFS samt Gustavias representant i SFS placeringsråd),
- fakturor tillställda Pensionsmyndigheten och e-postkorrespondens, samt
- vittnesuppgifter från Vanessa Menguy (ansvarig för warrantaffärerna på emittentbanken BAML).

83. I det följande behandlas den nya bevisningen och de nya omständigheterna i den följd som angivits ovan. Alexander Ernstbergers uppfattning är att den nya bevisningen och de nya omständigheterna sammantaget sannolikt skulle ha lett till att han hade frikänts och att det därmed föreligger grund för resning också i enlighet med 58 kap. 2 § 4 första ledet RB.

B.2.1 Svea hovrätts dom den 17 november 2022 i mål nr B 3339-21

84. Svea hovrätt lade till grund för sin fällande dom att Alexander Ernstberger varit delaktig i utarbetandet och realiserandet av en gemensam brottsplan. Denna brottsplan påstods ha bestått i att warrantaffärerna genomfördes med Oak som

förmedlare för att ersättningen som betalades ut till Oak för förmedlingen i förlängningen skulle gå till Alexander Ernstberger och David Persson Rothman genom köp av Superoaktier från deras respektive holdingbolag (domen, s. 18 fjärde stycket).

85. Enligt hovrätten var Johan Bergsgårds medverkan, till följd av hans centrala funktion som förvaltare, nödvändig för att genomföra brottsplanen (domen, s. 59 f). Till stöd för detta lade hovrätten bland annat att han för sin medverkan i brottsplanen genom ett optionsavtal erhöll en ersättning om 8 195 855 SEK. Enligt hovrätten möjliggjordes detta av att optionsavtalet tillkom under hösten 2012 och sedan antedaterades till den 10 maj 2010 (domen s. 60 fjärde stycket).
86. Detta optionsavtal har emellertid sedermera prövats särskilt i ett annat mål, där bland andra Alexander Ernstberger och Johan Bergsgård stod åtalade för grovt skattebrott och grovt bokföringsbrott. Åtalet i det målet byggde på att utbetalningen av ersättningen till Johan Bergsgård, till följd av att optionsavtalet skulle ha varit en efterhandskonstruktion, varken hade deklarerats eller bokförts korrekt.
87. Stockholms tingsrätt fann emellertid att det – i ljuset av de tilltalades samstämmiga och sammanhängande uppgifter samt den skriftliga bevisningen – inte var styrkt att optionsavtalet var en efterhandskonstruktion och friade samtliga tilltalade (Stockholms tingsrätts dom den 18 februari 2021 i mål nr B 12890-19, s. 38 ff.). Detta avgörande hade meddelades redan före hovrättens avgörande i förevarande mål och Alexander Ernstberger hänvisade till avgörandet under huvudförhandlingen i hovrätten i förevarande mål, till gendrivande av förekomsten av en brottsplan och att han skulle ha varit delaktig i utbetalning av ersättning till Johan Bergsgård för deltagande i någon brottsplan. Hovrätten bortsåg dock i förevarande mål från tingsrättens avgörande i detta andra mål (se särskilt om detta nedan, p. 166-168).
88. Efter att hovrättens dom i förevarande mål vunnit laga kraft har hovrätten emellertid prövat överklagandet av tingsrättens dom i skatte- och

bokföringsbrottsmålet. Genom Svea hovrätts dom den 17 november 2022 i mål nr B 3339-21 friade även hovrätten Alexander Ernstberger och övriga tilltalade, eftersom hovrätten – precis som tingsrätten – fann att det inte var styrkt att optionsavtalet från 2010 var en efterhandskonstruktion (bilaga 20).

89. Detta innebär att Svea hovrätt i två mål har kommit till diametralt olika slutsatser gällande det aktuella optionsavtalet. Medan hovrätten i förevarande mål fann att optionsavtalet var en efterhandskonstruktion för att möjliggöra utbetalning av en ersättning till Johan Bergsgård för deltagande i en påstådd brottsplan, fann hovrätten i skatte- och bokföringsbrottsmålet att det inte var visat att optionsavtalet skulle ha ingåtts efter 2010.
90. Med beaktande av att prövningen i skatte- och bokföringsbrottsmålet var specifikt inriktat på optionsavtalet, vilket av naturliga skäl medförde att omfattande bevisning prövades i det målet som inte prövades i förevarande mål, är det Alexander Ernstbergers uppfattning att bedömningen i Svea hovrätts dom den 17 november 2022 i mål nr B 3339-21 ska äga företräde i denna del.
91. Med hänsyn tagen till denna bedömning kan enligt Alexander Ernstberger konstateras att hovrätten har lagt felaktiga slutsatser till grund för att fälla honom till ansvar för grov trolöshet mot huvudman och grov mutbrottslighet. Johan Bergsgård har inte fått ersättning för deltagande i någon brottsplan genom optionsavtalet och har således inte varit delaktig i någon brottsplan. Eftersom Johan Bergsgård enligt hovrätten var nödvändig för den påstådda brottsplanens genomförande (hovrättens dom, s. 59 f) kan därmed också konstateras att det inte har förelegat någon brottsplan.

B.2.2 Vittnesuppgifter från Wiktor Furman (dåvarande protokollförare i Gustavias Risk- och värderingskommitté)

92. Till grund för domen i skatte- och bokföringsbrottsmålet lade hovrätten bland

annat uppgifter från advokat Wiktor Furman, som på begäran av Alexander Ernstberger hördes som vittne. Wiktor Furman var vid tidpunkten för warrantaffärerna protokollförare i Gustavias Risk- och värderingskommitté och närvarade vid det möte då kommittén godkände warrantaffärerna.

93. Wiktor Furmans vittnesuppgifter och deras betydelse i förevarande mål har behandlats ovan i avsnittet avseende resning på grund av vittnet Ola Gilstrings medvetet oriktiga uppgifter som kan antas ha påverkat utgången i målet (se p. 70-72). Med hänsyn till att Wiktor Furmans vittnesuppgifter även utgör ny bevisning föreligger dock skäl att i relevanta delar upprepa dem och deras relevans.
94. Till stöd för förekomsten av en brottsplan påstod hovrätten i förevarande mål nämligen även att de verkliga förhållandena kring warrantaffärerna hade dolts för fondbolaget Gustavia. Denna uppfattning lade hovrätten vidare till grund för att Gustavia varit vilselett om förhållandena bakom warrantaffärerna och att bolaget därmed inte kunde anses ha givit något ansvarsbefriande samtycke genom Gustavias Risk- och värderingskommittés godkännande av affärerna.
95. För att komma till denna slutsats hänvisade hovrätten särskilt till en ”Trading Checklist”, som hovrätten fann hade innehållit felaktiga uppgifter i syfte att dölja motivet bakom warrantaffärerna och som skulle ha lagts till grund för beslutet i Gustavias Risk- och värderingskommitté att godkänna affärerna den 9 maj 2012 (hovrättens dom, s. 50 sista stycket och s. 51 första stycket). Detta trots att Trading Checklist var dagtecknad efter det aktuella mötet och inte heller hade angivits bland beslutsunderlaget som kommittén haft tillgång till vid mötet (se ovan, p. 47).
96. Av de nya vittnesuppgifterna från advokat Wiktor Furman framgår dock att Trading Checklist inte låg till grund för Gustavias Risk- och värderingskommittés beslut att godkänna warrantaffärerna. I förhöret med Wiktor Furman under ed i Svea hovrätts mål nr B 3339-21 uppgav han nämligen (se bilaga 19, minut 02:58-05:30):
 - alla handlingar som behandlades vid Gustavias Risk- och värderingskommittés möten bilades till protokollen, samt

- att Trading Checklist inte var en del av beslutsunderlaget vid mötet den 9 maj 2012 om den inte bilades till protokollet.
- 97. Trading Checklist var inte bilagd till kommitténs protokoll från mötet den 9 maj 2012. I enlighet med Wiktor Furmans vittnesuppgifter innebär detta att Trading Checklist inte låg till grund för kommitténs godkännande av warrantaffärerna.
- 98. Mot denna bakgrund kan enligt Alexander Ernstberger konstateras att hovrätten även i denna del lagt felaktiga slutsatser till grund för att fälla honom till ansvar för grov trolöshet mot huvudman och grov mutbrottslighet. Eftersom Trading Checklist inte hade upprättats vid tidpunkten för och inte heller fanns med i beslutsunderlaget vid Gustavias Risk- och värderingskommittés möte, är det felaktigt att förhållandena kring warrantaffärerna skulle ha dolts för Gustavia och att Gustavia på grund av vilseledande inte skulle ha lämnat ett ansvarsbefriande samtycke.
- 99. De verkliga och korrekta förhållandena är att Gustavia självständigt godkänt och genomfört warrantaffärerna baserat på ett korrekt beslutsunderlag. Därmed har Gustavia lämnat ett ansvarsbefriande samtycke till warrantaffärerna och Alexander Ernstberger har inte deltagit i utformandet eller genomförandet av en brottsplan.

B.2.3 E-postkorrespondens mellan Ola Gilstring och Johan Bergsgård

- 100. Till grund för sin fällande dom lade Svea hovrätt att Alexander Ernstberger varit delaktig i utarbetandet och realiserandet av en gemensam brottsplan. Till stöd för förekomsten av en sådan brottsplan påstod hovrätten bland annat att de verkliga förhållandena kring warrantaffärerna hade dolts för fondbolaget Gustavia. För att komma till denna slutsats hänvisade hovrätten särskilt till en "Trading Checklist", som hovrätten fann hade innehållit felaktiga uppgifter i syfte att dölja motivet bakom warrantaffärerna och som skulle ha lagts till grund för beslutet i Gustavias Risk- och värderingskommitté att godkänna affärerna den 9 maj 2012. Med

anledning av detta fann hovrätten även att Gustavia på grund av vilseledande inte hade lämnat ett ansvarsbefriande samtycke till warrantaffärerna (hovrättens dom, s. 50 sista stycket och s. 51 första stycket samt s. 68 tredje stycket).

101. Hovrättens slutsatser i denna del grundar sig på medvetet oriktiga uppgifter från vittnet Ola Gilstring. Detta har behandlats ovan i avsnittet avseende resning på grund av Ola Gilstrings medvetet oriktiga vittnesuppgifter som kan antas ha påverkat utgången i målet (se p. 41-77). Konstaterandet att Ola Gilstring lämnat medvetet oriktiga uppgifter baseras på ny bevisning i form av e-postkorrespondens mellan Ola Gilstring och Johan Bergsgård. Det finns därför skäl att i relevanta delar upprepa vad som framgår av denna nya bevisning och dess relevans.
102. Ola Gilstring åberopades som vittne av åklagaren och Pensionsmyndigheten i sin egenskap av grundare av Gustavia och vid tidpunkten vice VD, förvaltare samt account manager gentemot SFS. Enligt ovan utdrag ur förhöret med Ola Gilstring (se p. 49-51) kan konstateras att han under ed lämnat uppgifter av innebörden att:
 - Gustavias Risk- och värderingskommitté godkände warrantaffärerna på grund av felaktig information i materialet som kommittén fick del av,
 - den felaktiga informationen bestod av vad som angavs i Trading Checklist om prisjämförelser, samt
 - att Gustavias aldrig hade godkänt placeringarna om de hade känt till att denna information i Trading Checklist var felaktig.
103. Dessa uppgifter är emellertid objektivt oriktiga. Detta framgår av nyfunnen e-postkorrespondens mellan Ola Gilstring och Johan Bergsgård under 2014. Detta bekräftas också av nya vittnesuppgifter från protokollföraren under Risk- och värderingskommitténs möte (se ovan om uppgifterna från Wiktor Furman, p. 93-100).
104. Det är Alexander Ernstbergers uppfattning att det mot bakgrund av den nyfunna

e-postkorrespondensen (se ovan, p. 54-69) sammantaget kan konstateras att Trading Checklist:

- i) upprättades i mars 2014,
- ii) på uppmaning från Ola Gilstring,
- iii) efter utkast och förslag upprättade av Ola Gilstring,
- iv) med anledning av Finansinspektionens granskning riktad mot Gustavia, samt
- v) att den inte låg till grund för Gustavias Risk- och värderingskommittés beslut att godkänna warrantaffärerna 2012.

105. Mot denna bakgrund kan enligt Alexander Ernstberger konstateras att hovrätten även i denna del lagt felaktiga slutsatser till grund för att fälla honom till ansvar för grov trolöshet mot huvudman och grov mutbrottslighet. Eftersom Trading Checklist inte hade upprättats vid tidpunkten för och därmed inte heller fanns med i beslutsunderlaget vid Gustavias Risk- och värderingskommittés möte, är det felaktigt att förhållandena kring warrantaffärerna skulle ha dolts för Gustavia och att Gustavia på grund av vilseledande inte skulle ha lämnat ett ansvarsbefriande samtycke.

106. De verkliga och korrekta förhållandena är att Gustavia självständigt godkänt och genomfört warrantaffärerna baserat på ett korrekt beslutsunderlag. Därmed har Gustavia lämnat ett ansvarsbefriande samtycke till warrantaffärerna och Alexander Ernstberger har inte deltagit i utformandet eller genomförandet av en brottsplan.

B.2.4 Vittnesuppgifter från Johan Saxon (dåvarande styrelseledamot i Gustavia, aktieägare i både Gustavia och SFS samt Gustavias representant i SFS placeringsråd)

107. Till grund för att finna att det förelegat en ekonomisk förtroendeställning för SFS

gentemot Gustavia, lade hovrätten att SFS och Gustavia den 4 augusti 2011 ingick ett avtal om diskretionär portföljförvaltning avseende SFS-fonderna, som skulle innebära att SFS haft i uppdrag att fatta beslut om investeringar för SFS-fonderna. Hovrätten lade sedan detta till grund för att finna att SFS förfogade över pensionsspararnas pengar och att SFS därmed haft en förtroendeställning gentemot pensionsspararna, samt Pensionsmyndigheten i egenskap av andelsägare (domen, s. 36 ff.; se dock vidare nedan, p. 203-205).

108. För att sedermera finna att även Alexander Ernstberger i förlängningen haft en förtroendeställning enligt ovan, lade hovrätten bland annat att Alexander Ernstberger som VD för SFS enligt Gustavias placeringspolicy skulle ha varit behörig att genomföra affärer i SFS-fonderna (domen, s. 39 f).
109. Alexander Ernstberger bestred inför hovrätten att han skulle ha haft en förtroendeställning och åberopade bland annat att han inte varit behörig att genomföra affärer i SFS-fonderna. Till stöd för detta åberopade Alexander Ernstberger Gustavias placeringspolicy och e-post från Gustavias förvaltningschef, där det framgick att det var Gustavias VD som angavs behörig att genomföra affärer i SFS-fonderna och inte Alexander Ernstberger i sin egenskap av VD för SFS ([bilaga 21-22](#)). Hovrätten bortsåg emellertid från detta i sitt avgörande och fann i stället felaktigt att placeringspolicyn pekade ut Alexander Ernstberger som behörig (domen, s. 39 femte stycket; se vidare nedan, p. 174-175).
110. Av nya vittnesuppgifter från Johan Saxon har emellertid bekräftats att Alexander Ernstberger inte var behörig att genomföra affärer i SFS-fonderna.
111. Johan Saxon var styrelseledamot i Gustavia, aktieägare i både Gustavia och SFS samt Gustavias representant i SFS placeringsråd. Han ingick i placeringsrådet för att övervaka SFS uppdrag i enlighet avtalet mellan SFS och Gustavia. I likhet med advokat Wiktor Furman hördes Johan Saxon i egenskap av vittne i det senare av hovrätten prövade skatte- och boköringsbrottsmålet.
112. Av de nya vittnesuppgifterna från Johan Saxon framgår att Alexander Ernstberger

inte var behörig att genomföra affärer för SFS-fonderna. I förhöret med Johan Saxon under ed i Svea hovrätts mål nr B 3339-21 framgår nämligen (bilaga 23, minut 07:10-08:43):

- att det i Gustavias placeringspolicy angavs att VD hade behörighet att genomföra affärer i SFS-fonderna och
- att VD för Gustavia var Niklas Tollstén.

113. Mot denna bakgrund kan enligt Alexander Ernstberger konstateras att hovrätten även i denna del lagt felaktiga slutsatser till grund för att fälla honom till ansvar för grov trolöshet mot huvudman och grov mutbrottslighet. Eftersom han rätteligen inte var behörig att genomföra affärer i SFS-fonderna, har hovrätten på felaktiga grunder funnit att han skulle ha haft en förtroendeställning gentemot Gustavia, pensionsspararna och Pensionsmyndigheten.

B.2.5 Fakturor som tillställts Pensionsmyndigheten och e-postkorrespondens

114. Parallellt med brottmålsprocessen hade Alexander Ernstberger en pågående process om partsinsyn mot Pensionsmyndigheten, avseende den utredning som myndigheten bedrivit i brottmålet och som han inte har fått del av. Utfallet av denna process blev att Alexander Ernstberger enligt Kammarrätten i Stockholms dom den 10 maj 2021 i mål nr 1335-21 konstaterades ha rätt till partsinsyn i ärenden vid Pensionsmyndigheten i den del de avsett framtagande av bevisning i brottmålsprocessen mot honom. För närvarande pågår alltjämt en process mot Pensionsmyndigheten om vilket material som omfattas av denna konstaterade rätt till partsinsyn (se vidare nedan, p. 209-228).

115. Alexander Ernstberger har emellertid, genom grävande journalister, fått del av fakturor ställda till Pensionsmyndigheten från dess ombud i brottmålsprocessen och ett antal e-postmeddelanden. Fakturorna och e-postmeddelandena utvisar

tidigare okända omständigheter, som hade varit av betydelse för Alexander Ernstbergers försvar och hovrättens bedömning av ansvarsfrågan.

116. Av fakturorna framgår följande:

- a) Pensionsmyndigheten har, genom sitt ombud Trägårdh Advokatbyrå AB (hädanefter Trägårdh), betalat den luxemburgska advokatbyrån GSK Stockmann för omfattande arbete avseende brottmålsprocessen (bilagorna 24-28),
- b) Pensionsmyndigheten har, genom sitt ombud Trägårdh, varit i kontakt med börserna i Luxemburg, där bankerna upptagit warranterna för handel (bilaga 29),
- c) Pensionsmyndigheten har, genom sitt ombud Trägårdh, haft oredovisade kontakter med vittnet Ola Gilstring samt Gustavia och betalat arvode till Gustavia Holding AB (numer FDG Invest AB) där Ola Gilstring är styrelseledamot (bilagorna 30-45),
- d) Pensionsmyndighetens huvudsakkunnige Jan Bernhard Waage fakturerade för sakkunniguppdraget genom Allra-koncernens största konkurrent Söderberg & Partners (bilaga 46) och
- e) Pensionsmyndigheten har felaktigt framställt de sakkunniga Henrik Käll och Phoebus Theogites som oberoende av varandra, när det korrekta förhållandet är att Henrik Käll genom Bellmer Capital AB har fakturerats av Phoebus Theogites för sakkunniguppdraget (bilagorna 47-50).

117. Det är Alexander Ernstbergers uppfattning att a) och b) kan antas ha inneburit att bevisning som hade varit av betydelse för hans möjligheter att försvara sig har undanhållits honom. Detta med anledning av att han inte har fått del av något material avseende dessa åtgärder (se vidare nedan, p. 209-228).

118. Enligt Alexander Ernstberger innebär den nya omständigheten c) att det finns ytterligare starka skäl att ifrågasätta vittnesuppgifterna som lämnats av Ola

Gilstring och hovrättens bedömning av dessa uppgifter. Ola Gilstring uppgav i förhör under ed att han endast pratat med Pensionsmyndighetens ombud i tre minuter i samband med att han tittade på sin sons fotbollsmatch (se bilaga 5, minut 00:39:54 - 00:40:43). Detta är emellertid en oriktig uppgift. Av e-postkorrespondensen och fakturan i c) framgår nämligen både att Ola Gilstring och andra företrädare för Gustavia, i syfte att själva undgå eventuella brottsmisstankar och skadeståndskrav, haft möten samt ingående samtal med Pensionsmyndighetens ombud och fakturerat för arbete med att ta fram handlingar. Dessa omständigheter har undanhållits från Alexander Ernstberger, hans försvar, tingsrätten och hovrätten.

119. Vidare anser Alexander Ernstberger att de nya omständigheterna d) och e) gör att det finns skäl att ifrågasätta de sakkunniguppgifter som lämnats av Jan Bernhard Waage, Henrik Käll och Phoebus Theologites och hovrättens bedömning av dessa uppgifter.
120. Kännedom om omständigheterna a)-e) hade varit av direkt och potentiellt avgörande betydelse både för Alexander Ernstbergers möjligheter att försvara sig och hovrättens värdering av bevisningen i målet.

B.2.6 Vittnesuppgifter från Vanessa Menguy (ansvarig för warrantaffärerna på emittentbanken BAML)

121. Till grund för förekomsten av en brottsplan och missbruk av förtroendeställning fann hovrätten vidare att skälet till att Oak fick förmedla warrantaffärerna skulle ha varit att frigöra medel från SFS-fonderna som sedan, förtäckt genom Superoaktieöverlåtelserna, skulle föras vidare till Alexander Ernstberger och David Persson Rothman. Hovrätten menade att Oaks ersättning därmed inte var konkurrensutsatt, utan konstruerad för att komma upp i de belopp som krävdes för brottsplanens genomförande. Köpet av warranterna har i sig inte ifrågasatts, utan det som hovrätten fann var att det inte hade varit nödvändigt att betala ersättning till Oak

för att köpa warranterna (domen, s. 57).

122. De aktuella warranterna emitterades av BAML respektive Natixis till ett emissionspris om 8 000 USD per warrant. Det var sedan BAML och Natixis som erlade ersättning till Oak om totalt 23 625 000 USD (cirka 170 miljoner SEK) för förmedlingen av warrantaffärerna. När warranterna avyttrades i mitten av december 2012 gjorde SFS-fonderna en vinst om närmare 16 500 000 USD.
123. Hovrättens resonemang var – som det får förstås – att bankernas emissionspris innefattade denna ersättning som sedermera erlades till Oak och att priset för warranterna därför hade varit lägre om Oak inte hade anlåtats som förmedlare. Alexander Ernstberger gjorde dock bland annat gällande att detta utgjorde sedvanligt arvode för det av Oak nedlagda arbetet (vilket fick stöd av den av honom åberopade sakkunnigbevisningen), att det inte hade gått att köpa warranterna för ett annat pris än bankernas emissionspris och att det för förekomsten av en brottsplan hade varit nödvändigt att även emittentbankerna var delaktiga i denna, eftersom det var bankerna och inte SFS-fonderna som betalade ersättningen till Oak (se vidare nedan, p. 156-157).
124. Inga företrädare för BAML eller Natixis hördes i målet, trots att förhör hade hållits med företrädare under förundersökningen. En av dessa företrädare var Vanessa Menguy, som vid tidpunkten var anställd på BAML:s säljavdelning.
125. Vanessa Menguy var den som på BAML var ansvarig för sammanställningen av de aktuella warrantaffärerna samt kommunikationen mellan Oak och bankens olika avdelningar. Under möte mellan undertecknande och Vanessa Menguy har hon lämnat vittnesuppgifter som i centrala delar motsäger de slutsatser som hovrätten har lagt till grund för den fällande domen.
126. Av de nya vittnesuppgifterna från Vanessa Menguy framgår:
 - att åklagaren 2017 höll ett ytterligare förhör med henne per telefon som inte återfinns i förundersökningen,

- att hon under telefonförhöret uppmanade åklagaren att ta kontakt med BAML för att få del av all relevant dokumentation och kommunikation samt gav åklagaren kontaktuppgifter till legal på BAML,
- att BAML inte hade några synpunkter på att Oak förmedlade affären,
- att BAML inte hade några synpunkter på Oaks ersättning,
- att warrantaffären inte stred mot några regelverk, riktlinjer eller avtal,
- att warrantaffären kontrollerades internt hos BAML av flera avdelningar utan anmärkningar,
- att det inte hade varit möjligt att köpa warranterna för annat än BAML:s issue price om 8 000 USD, samt
- att BAML gjorde en förnyad granskning av warrantaffären efter åklagarens samtal med Vanessa och även efter denna konstaterade att den i alla avseenden varit rättsenlig.

127. Med beaktande av detta kan enligt Alexander Ernstberger konstateras dels att bevisning som talar till hans fördel har undanhållits honom, dels att hovrättens slutsatser om förekomsten av en brottsplan är felaktiga. Vanessa Menguys vittnesuppgifter bekräftar att ersättningen till Oak inte var konstruerad inom ramen för någon brottsplan och att det inte heller hade varit möjligt att köpa warranterna för annat än bankens issue price.

128. Mot denna bakgrund är det Alexander Ernstbergers uppfattning att hovrätten även i denna del har lagt felaktiga slutsatser till grund för att döma honom till ansvar för grov trolöshet mot huvudman och grov mutbrottslighet.

C. RESNING PÅ GRUND AV SYNNERLIGA SKÄL

C.1 Rättsliga utgångspunkter

129. Enligt 58 kap. 2 § 4 RB andra ledet får resning beviljas om det med hänsyn till ny bevisning, nya omständigheter och det som i övrigt förekommer finns synnerliga skäl att på nytt pröva frågan om den tilltalade har begått det brott som han eller hon har dömts för ("tilläggsregeln"). Resning får medges enligt tilläggsregeln om de nya omständigheterna eller bevisen inte är av den styrkan att de enligt huvudregeln sannolikt skulle ha lett till annan utgång i skuldfrågan, men ändå är av tillräcklig styrka för att framkalla tvivel om den tilltalades skuld (SOU 1938:43 s. 575; NJA 2016 not 17 p. 14; NJA 2018 s. 163 p. 25; Thornefors, C., 58 kap. 2 § RB avsnitt 2.5.6, Lexino [JUNO, 2023-08-14]).
130. Vid prövning om skäl för resning föreligger ska betydelsen av den nya bevisningen och de nya omständigheterna ställas mot den tidigare utredningen i brottmålet. Denna tidigare utredning ska i princip inte värderas eller bedömas på nytt. Detta hindrar emellertid varken att styrkan i den bevisning som lagts till grund för den fällande domen kan vara av intresse i resningsärendet eller att den nya bevisningen kan påverka både bedömningen av en tidigare beaktad omständighets relevans och värdet hos ett redan prövat bevis. Det kan också för resningsdomstolen finnas behov av att göra en viss egen bedömning av den tidigare utredningen, om det inte i domen framgår hur tidigare bevisning har värderats. Den nya bevisningen måste bedömas med beaktande av den gamla bevisningens värde för att avgöra om den har sådan vikt att förutsättningarna för resning föreligger (NJA 2010 s. 295 p. 14 och 15; NJA 2011 s. 245 p. 16; NJA 2016 not 17 p. 15; NJA 2018 s. 163 p. 27).

C.2 Brister i hovrättens dom, hantering av målet och den tidigare utredningen som i ljuset av den nya bevisningen och de nya omständigheterna medför synnerliga skäl att pröva målet på nytt

131. Enligt Alexander Ernstbergers uppfattning har hovrättens dom, hantering av målet och den tidigare utredningen präglats av omfattande brister. Detta utvecklades ingående i Alexander Ernstbergers och Allra Pension AB:s respektive överklaganden till Högsta domstolen. Alexander Ernstberger hänvisar till dessa i deras helhet (se Högsta domstolens mål nr B 5076-21, hdab 43 och 52).
132. I det följande framhålls ett antal av dessa brister, som enligt Alexander Ernstberger är av särskilt vikt att beakta vid värderingen av den nya bevisningens betydelse i förhållande till den tidigare utredningen. Dessa brister består sammanfattningsvis i att:
- Alexander Ernstberger dömdes för en gärning som inte omfattades av gärningsbeskrivningen,
 - hovrätten underlät att bemöta avgörande invändningar med tillhörande bevisning,
 - hovrättens dom kännetecknas av sakfel och undermåliga domskäl till stöd för avgörande slutsatser, samt att
 - hovrätten avgjorde målet trots att Alexander Ernstberger inte beretts tillgång till hela den utredning som bedrivits av Pensionsmyndigheten.
133. Det är Alexander Ernstbergers uppfattning att dessa brister visar att värdet av den bevisning som lagts till grund för den fällande domen är svag och att det finns starka skäl att ifrågasätta hovrättens avgörande. Vidare anser Alexander Ernstberger att dessa brister – såväl var för sig som sammantaget – innebär att hans rätt till en rättvis rättegång enligt artikel 6 Europakonventionen har kränkts och att det även på denna grund finns starka skäl att ifrågasätta avgörandet.

134. Alexander Ernstberger anser att det mot denna bakgrund, i ljuset av den nya bevisningen samt de nya omständigheterna, finns synnerliga skäl att pröva målet på nytt och att det därmed föreligger grund för resning även i enlighet med 58 kap. 2 § 4 andra ledet RB.

C.2.1 Alexander Ernstberger dömdes för en gärning som inte omfattades av gärningsbeskrivningen

C.2.1.1 Gärningsbeskrivningen

135. Gärningsbeskrivningen avseende grov trolöshet mot huvudman löd i nu relevanta delar enligt följande (Bilaga B till hovrättens dom):

”[Alexander] Ernstberger och [Johan] Bergsgård har tillsammans och i samförstånd under maj 2012 missbrukat förtroendeställningen genom att fatta eller föreslå beslut om investeringar förmedlade genom Oak som kom att medföra skada för fondandelsägarna, pensionsspararna eller [Gustavia].

Besluten eller förslagen om investeringar ledde till att det för tillgångarna i [SFS-fonderna] köptes värdepapper för ett pris som med minst 137 761 194 kronor överstigit det pris som annars hade behövt betalas. Detta har inneburit skada eller beaktansvärd risk för slutlig skada hos fondandelsägarna, pensionsspararna eller [Gustavia].”

136. Åklagaren preciserade gärningsbeskrivningen i sin sakframställning genom att ange att åtalet för trolöshet mot huvudman avsåg den omständigheten att warranterna hade köpts in ”till ett mycket högre pris än vad pensionsfonderna borde ha fått betala” (hab 326, s. 17 sjätte stycket). Enligt åklagaren innehade Alexander Ernstberger en förtroendeställning innebärande att han inte fick fatta beslut om att betala mer för warranterna än vad säljaren ville ha betalt, varför det innebar ett missbruk av förtroendeställningen att göra detta (hab 326, s. 18 fjärde stycket). Därutöver påpekade åklagaren särskilt att ”åtalet omfattar den omständigheten att Ernstberger och Persson med hjälp av Bergsgård har valt att

köpa warranterna till ett högre pris via förmedling av Oak i stället för att köpa warranterna till ett lägre pris direkt av bankerna eller av en annan förmedlare” och att åtalet inte omfattade ”frågan om warranterna i sig varit lämpliga som investeringsobjekt” eller ”om det är tillåtet att anlita någon att förmedla värdepapper” (hab 326, s. 19 tredje stycket).

137. Dessa genom sakframställningen gjorda preciseringarna har också redovisats i hovrättens dom, där det anges att åklagaren i sin utveckling av talan anfört att ”[b]eslutet att betala mer för warranterna än vad bankerna ville ha betalt innebar ett missbruk av deras förtroendeställning som de hade på grund av sin respektive ställning i SFS” (domen, s. 25 andra stycket).
138. Även Pensionsmyndigheten, som biträdde åtalet, preciserade gärningsbeskrivningen i sin sakframställning genom angivande av att det som gjordes gällande var att ”missbruket har bestått i att man har varit medveten om att man skulle köpa in värdepapper dyrare än vad som var möjligt, dvs. man har känt till att det varit möjligt att köpa billigare av annan eller att det varit möjligt att förhandla ner priset, men att man avstått från detta” (hab 362, s. 263).

C.2.1.2 Den gärning som hovrätten dömde Alexander Ernstberger för till ansvar för trolöshet mot huvudman omfattades inte av gärningsbeskrivningen

139. Enligt gärningsbeskrivningen och preciseringarna av denna har det således stått klart att den brottsliga gärning som lagts Alexander Ernstberger till last var det påstådda beslutet att köpa warranterna till ett överpris. Det var således detta hovrätten hade att pröva gällande åtalet om trolöshet mot huvudman.
140. Hovrätten fällde emellertid inte Alexander Ernstberger till ansvar i enlighet med den angivna gärningsbeskrivningen. I stället fällde hovrätten Alexander Ernstberger för att ha missbrukat den påstådda förtroendeställningen och gjort sig skyldig till trolöshet mot huvudman ”[g]enom att låta beslutet [att investera i de

aktuella värdepapperna] bero av om Alexander Ernstberger och David Persson Rothman fick sälja aktier i Supero till Firstmile, så att dessa därigenom kunnat tillgodogöra sig mångmiljonbelopp av en ersättning som rätteligen aldrig borde ha betalats ut från [SFS-fonderna]” (domen, s. 68 tredje stycket).

141. Detta kom som en total överraskning för Alexander Ernstberger, som hade utformat sitt försvar utifrån att det som lades honom till last var att beslut fattats om att köpa warranterna till ett överpris. Utöver att det var detta som framgick av gärningsbeskrivningen och preciseringarna, hade Pensionsmyndigheten även – vilket åklagaren sedermera också anslöt sig till – åberopat flertalet sakkunniga till utvisande av att fråga var om ett överpris. Före hovrättens dom hade den brottsliga gärningen aldrig påståtts bestå i att Alexander Ernstberger skulle ha låtit warrantköpen ”bero av” aktieöverlåtelsen. En sådan brottslig gärning omfattades inte av gärningsbeskrivningen och Alexander Ernstberger hade därmed inte heller någon möjlighet att försvara sig mot detta.
142. Därtill kommer att hovrättens vidare slutsats att motivet för beslutet var att ”tillgodogöra sig mångmiljonbelopp av en ersättning som rätteligen aldrig borde ha betalats ut” inte grundade sig i att hovrätten funnit att fråga faktiskt var om ett överpris i enlighet med gärningsbeskrivningen. I stället fann hovrätten att denna påstådda ”motivbild för warrantaffärerna innebär att affärerna inte var legitima och att någon ersättning inte skulle ha betalats till Oak” (domen, s. 57 andra stycket).
143. Även detta kom som en totalt överraskning för Alexander Ernstberger. Varken i gärningsbeskrivningen eller preciseringarna av denna hade gjorts gällande att warrantaffärernas legitimitet som sådan var ifrågasatt. Tvärtom – som nämnts ovan (se p. 136) – hade åklagaren uttryckligen preciserat att åtalet *inte* omfattade ”frågan om warranterna i sig varit lämpliga som investeringsobjekt” eller ”om det är tillåtet att anlita någon att förmedla värdepapper”. Alexander Ernstberger saknade således även i denna del möjlighet att försvara sig.
144. Med anledning av att hovrätten fann att warrantaffärerna inte var legitima, menade

hovrätten vidare att det inte fanns ”anledning att närmare utveckla hur hovrätten värderar bevisningen” i den för åtalet helt avgörande frågan om det hade varit fråga om ett överpris eller inte (domen, s. 57 fjärde stycket). Denna fråga behandlades i stället i ett kortfattat och undermåligt *obiter dictum* (se nedan, p. 195-197).

C.2.1.3 Det har varit i strid med Alexander Ernstbergers rätt till en rättvis rättegång att döma honom till ansvar för en gärning som inte omfattats av gärningsbeskrivningen

145. Enligt artikel 6 tredje punkten a) Europakonventionen är det en grundläggande förutsättning för en rättvis rättegång i brottmål att den anklagade får fullständig och detaljerad information om anklagelserna mot honom (*Pélissier och Sassi mot Frankrike* [GC], 25 mars 1999, nr. 25444/94, p. 52; *Sejdovic mot Italien* [GC], 1 mars 2006, nr. 56581/00, p. 90). Detta är nödvändigt i ljuset av den anklagades rätt att få tillräcklig tid och möjlighet att förbereda sitt försvar enligt artikel 6 tredje punkten b) Europakonventionen (*Pélissier och Sassi mot Frankrike*, p. 54; *Dallos mot Ungern*, 1 mars 2001, nr. 29082/95, p. 47).
146. Den anklagade måste informeras om grunden till anklagelserna mot honom, det vill säga den eller de gärningar som läggs till grund för anklagelsen (*Mattoccia mot Italien*, 25 juli 2000, nr. 23969/94, p. 59; *Penev mot Bulgarien*, 7 januari 2010, nr. 20494/04, p. 33). Stämningsansökan spelar en avgörande roll i detta avseende, eftersom det är genom åtalet som den anklagade formellt och i skrift informeras om grunderna för anklagelserna mot honom (*Kamasinski mot Österrike*, 19 december 1989, nr. 9783/82, p. 79). Den anklagade måste också få fullständig information om ändringar i anklagelserna – inklusive ändringar i gärningen som läggs till grund för anklagelserna – och måste ges tid och möjlighet att förbereda sitt försvar om en sådana ändring sker (*Mattoccia mot Italien*, p. 61; *Bäckström och Andersson mot Sverige* (dec.), 5 september 2006, nr. 67930/01; *Pereira Cruz m.fl. mot Portugal*, 26 juni 2018, nr. 56396/12 m.fl., p. 198-199).

147. Rätten till en rättvis rättegång följer även av 2 kap. 11 § regeringsformen. Eftersom ovan vägledande praxis från Europadomstolen var väletablerad vid grundlagsreformen, får det som angivits ovan också anses följa av bestämmelsen (se Eka, A. m.fl., Regeringsformen: med kommentarer, Karnov Group, Stockholm, 2012, s. 102). Därtill kommer att det rättighetskydd som följer av Europakonventionen enbart är avsett att etablera ett minimiskydd för grundläggande fri- och rättigheter, medan det inte finns några begränsningar i svensk rätt mot att tillerkänna mer långtgående rättigheter (se NJA 2012 s. 1038 I, p. 15).
148. I enlighet med det som anförts under föregående avsnitt är det Alexander Ernstbergers uppfattning att hovrätten fällt honom till ansvar för en gärning som inte omfattats av gärningsbeskrivningen. Han hade inte informerats om några ändringar av den gärning som lades honom till last och fick därför vare sig tid eller möjlighet att förbereda sitt försvar. Mot denna bakgrund anser Alexander Ernstberger att det har inneburit en kränkning av hans rätt till en rättvis rättegång enligt artikel 6 Europakonventionen och 2 kap. 11 § regeringsformen att fälla honom till ansvar för trolöshet mot huvudman i enlighet med hovrättens dom.

C.2.2 Hovrätten underlät att bemöta avgörande invändningar med tillhörande bevisning

149. Alexander Ernstberger har i hovrätten framställt en mängd olika invändningar mot åtalet och åberopat en omfattande bevisning till stöd för dessa. Hovrätten har dock i sin dom genomgående underlåtit att bemöta och behandla invändningar med tillhörande bevisning.
150. Detta framgår redan vid beaktande av hovrättens bristfälliga redogörelse för hur Alexander Ernstberger utvecklade sin talan i målet. Medan hovrätten i sina domskäl upplät cirka fem sidor åt att redogöra för åklagarens och Pensionsmyndighetens utveckling av talan, upplät hovrätten blott ett enda stycke åt att redogöra för

Alexander Ernstbergers och övriga tilltalades utveckling av talan (domen, s. 26 andra stycket). Detta i ett mål som sammanlagt – i tingsrätt och hovrätt – krävde cirka 50 förhandlingsdagar. Det ska också anmärkas att hovrättens redogörelse i realiteten inte är en redogörelse för Alexander Ernstbergers faktiska utveckling av talan, utan enbart ett återgivande av hans inställning till åtalspunkterna.

151. I det följande redogörs för ett urval av de faktiska invändningar som framställdes av Alexander Ernstberger i målet, vilka – såväl var för sig som sammantaget – hade varit avgörande för utgången i målet. Hovrätten har emellertid varken bemött eller behandlat dessa i domskälen.

C.2.2.1 Alexander Ernstberger hade ingen kännedom om vilken ersättning som Oak fick för förmedlingsuppdraget

152. En förutsättning för förekomsten av den brottsplan som hovrätten lade till grund för att fälla Alexander Ernstberger till ansvar för trolöshet mot huvudman och mutbrottsligheten, var att han hade kännedom om vilken ersättning som betalades till Oak. Utan att ha kännedom om detta kan fråga nämligen inte ha varit om en konstruerad ersättning för att komma upp i de belopp som krävdes för den påstådda brottsplanens genomförande (domen, s. 57 tredje stycket).
153. Alexander Ernstberger invände emellertid att han inte hade kännedom om vilken ersättning som Oak fick för förmedlingsuppdraget, eftersom denna hade betalats av emittentbankerna BAML respektive Natixis och inte av SFS-fonderna eller SFS (se hab 430, s. 25 f.; hab 431, s. 6 p. 1.20, s. 7 p. 1.26 och s. 21 p. 7.10). Hovrätten underlät att bemöta denna invändning.

C.2.2.2 Alexander Ernstberger hade ingen kännedom om att warrantaffärerna skulle ha varit en förutsättning för aktieöverlåtelsen

154. En förutsättning för förekomsten av en brottsplan var vidare att Alexander Ernstberger hade kännedom att warrantaffären var en förutsättning för att överlåtelsen av Superoaktierna skulle komma till stånd.
155. Alexander Ernstberger invände emellertid att han inte hade kännedom om att warrantaffären skulle ha varit en förutsättning för aktieöverlåtelsens genomförande (se hab 430, s. 25 f.; hab 431, s. 7 p. 1.26 och s. 21 p. 7.10). Hovrätten underlät att bemöta denna invändning.

C.2.2.3 Warranterna köptes inte till ett överpris

156. För förekomsten av en brottsplan krävdes att beslut hade fattats om att köpa warranterna till ett överpris som konstruerats för att uppfylla brottsplanen, eftersom detta överpris var det som skulle finansiera den senare överlåtelsen av Superoaktier (domen, s. 57 tredje stycket och s. 62 tredje stycket).
157. Alexander Ernstberger invände i denna del att warranterna inte hade köpts för ett överpris och åberopade bland annat sakkunnigbevisning till utvisande av detta. Hovrätten underlät emellertid att bemöta detta närmare. Enligt hovrätten fanns det inte anledning att närmare motivera hur den värderat bevisningen i denna del, eftersom den redan funnit att warrantaffären var en del av en brottsplan och inte haft något legitimt syfte (domen, s. 57 fjärde stycket; se vidare nedan om hovrättens *obiter dictum*, p. 195-197). Enligt Alexander Ernstberger är detta dock ett felslut, med hänsyn till att överpriset i sig var en förutsättning för förekomsten av den påstådda brottsplanen.

C.2.2.4 Det var BAML respektive Natixis och inte SFS-fonderna som erlade ersättningen till Oak

158. Till grund för att fälla Alexander Ernstberger till ansvar för trolöshet mot huvudman lade hovrätten att ersättningen till Oak skulle ha betalats av SFS-fonderna (domen, s. 56 sista stycket och s. 57 andra stycket). En förutsättning för att fälla honom till ansvar var således att SFS-fonderna erlade ersättningen till Oak.
159. Alexander Ernstberger invände i denna del att Oaks ersättning inte hade betalats av SFS-fonderna, utan ostridigt betalades av BAML respektive Natixis, samt att detta innebar att bankerna i sådana fall nödvändigtvis måste ha ingått i den påstådda brottsplanen att ta ett överpris för att en sådan brottsplan skulle ha existerat (se hab 430, s. 31-34; hab 431, s. 17 p. 6.3-6.4 och s. 18 p. 6.10-6.11). Hovrätten underlät att bemöta denna invändning.

C.2.2.5. Det har inte ingåtts några tilläggsavtal den 22 maj 2012 eller den 28 maj 2012

160. Till grund för att aktieöverlåtelsen var beroende av att Oak fick genomföra warrantaffärerna – och därmed även till grund för förekomsten av en brottsplan – lade hovrätten två påstått ingångna tilläggsavtal till aktieöverlåtelsen (domen, s. 46-47 och 62 tredje stycket).
161. Alexander Ernstberger invände emellertid att dessa påstådda tilläggsavtal aldrig hade ingåtts (se hab 430, s. 26 andra stycket och 28 första stycket; hab 431, s. 5-6 p. 1.16-1.18). Hovrätten underlät att bemöta denna invändning. I Allra Pension AB:s överklagan och ansökan om prövningstillstånd till Högsta domstolen åberopades dessutom ny bevisning som visade att det var uteslutet att tilläggsavtal hade ingåtts (se Högsta domstolens mål nr B 5076-21, hdab 52 s. 119 avsnitt 13.7).

C.2.2.6 Alexander Ernstberger hade ingen kännedom om "Secondary Market Valuation Letter"

162. Till grund för förekomsten av skada och samband mellan warrantaffären och aktieöverlåtelsen – och därmed även till grund för förekomsten av en brottsplan – lade hovrätten att det inte fanns någon avsikt hos Oak att köpa tillbaka warranterna för högre pris än vad bankerna vad beredda att göra. Detta baserade hovrätten på ett "Secondary Market Valuation Letter" som hade ingåtts mellan Gustavia och Oak (domen, s. 52-53).
163. Alexander Ernstberger invände i denna del att han inte hade kännedom om detta "Secondary Market Valuation Letter", eftersom SFS inte var part utan fråga var om ett avtal som hade ingåtts mellan Gustavia och Oak (se hab 431, s. 6 p. 1.19 och 1.21). Hovrätten underlät att bemöta denna invändning.

C.2.2.7 Avtalet om aktieöverlåtelsen ingicks den 9 juli 2012

164. Till grund för förekomsten av ett samband mellan warrantaffären och aktieöverlåtelsen och därmed även till grund för förekomsten av en brottsplan, lade hovrätten att avtalet om aktieöverlåtelsen skulle ha ingåtts den 24 maj 2012 – det vill säga samma dag som orderläggningen av warrantaffärerna – men att datumet på avtalet därefter ändrats till den 9 juli 2012. Detta baserade hovrätten på en tolkning av innehållet i en e-postkonversation 2013 (domen, s. 55 tredje stycket).
165. Alexander Ernstberger invände i denna del att avtalet om aktieöverlåtelsen ingicks den 9 juli 2012, i enlighet med det datum som avtalet var daterat. Gällande e-postkonversationen från 2013 invände Alexander Ernstberger att denna berörde det förhållandet att det uppmärksammats att datumet i det tilläggsavtal som innehöll köpeskillingen var felaktigt daterat, varpå det påtalades att det rätteligen också var ingånget den 9 juli 2012, det vill säga datumet som avtalet om aktieöverlåtelsen ingicks (se hab 430, s. 28 andra stycket; hab 431, s. 5 p.

1.12-1.13). Hovrätten underlät att bemöta denna invändning.

C.2.2.8 Optionsavtalet var inte antedaterat

166. Till grund för förekomsten av en brottsplan lade hovrätten att Johan Bergsgård skulle ha fått ersättning för att delta i brottsplanen genom ett optionsavtal som skulle ha tillkommit hösten 2012 och sedan bakdaterats till den 1 maj 2010 (domen, s. 60 fjärde stycket).
167. Alexander Ernstberger invände i denna del att det av Stockholms tingsrätt i det separata skatte- och bokföringsbrottsmålet hade fastställts att optionsavtalet ingicks redan 2010 och att den påstådda brottsplanen därmed var motbevisad, eftersom Johan Bergsgård – vars inblandning förutsattes för förekomsten av en brottsplan – således inte hade fått betalt för att medverka i någon brottsplan (se hab 341, s. 22 p. 7.11).
168. Hovrätten underlät att bemöta denna invändning. Som ovan anförts har hovrätten dock sedermera, i det överklagade skatte- och bokföringsbrottsmålet (se p. 84-91), fastställt att det inte kunnat styrktas att optionsavtalet från 2010 var en efterhandskonstruktion.

C.2.2.9 Det har varit i strid med Alexander Ernstbergers rätt till en rättvis rättegång att underlåta att bemöta invändningar som hade varit avgörande för utgången i målet

169. Rätten till en rättvis rättegång enligt artikel 6 Europakonventionen innefattar krav på formen för och innehållet i domskäl. Uttalanden, observationer, argument och bevis som presenteras måste bli erforderligt prövade av domstolen. Detta kräver i sin tur att domstolar presenterar tillräckliga skäl för sina avgöranden (*Perez mot Frankrike* [GC], 12 februari 2004, nr. 47287/99, p. 80-81; *Van de Hurk mot Nederländerna*, 19 april 1994, nr. 16034/90, p. 61).

170. Det krävs inte att domstolar ska presentera detaljerade svar på varje argument som en part framför, utan omfattningen av skyldigheten är beroende av målets natur och omständigheterna i det enskilda fallet. Om ett specifikt påstående vore avgörande för utgången i ett mål, krävs dock att det behandlas specifikt och uttryckligen i domskälen (*Moreira Ferreira mot Portugal (Nr. 2)* [GC], 11 juli 2017, nr. 19867/12, p. 84; *Ruiz Torija mot Spanien*, 9 december 1994, nr. 18390/91, p. 30; *Nechiporuk och Yonkalo mot Ukraina*, 21 april 2011, nr. 42310/04, p. 280; *García Ruiz mot Spanien* [GC], 21 januari 1999, nr. 30544/96, p. 26).
171. Rätten till en rättvis rättegång följer även av 2 kap. 11 § regeringsformen. Eftersom ovan vägledande praxis från Europadomstolen var väletablerad vid grundlagsreformen, får det som angivits ovan också anses följa av bestämmelsen (se Eka, A. m.fl., *Regeringsformen: med kommentarer*, Karnov Group, Stockholm, 2012, s. 102). Därtill kommer att det rättighetsskydd som följer av Europakonventionen enbart är avsett att etablera ett minimiskydd för grundläggande fri- och rättigheter, medan det inte finns några begränsningar i svensk rätt mot att tillerkänna mer långtgående rättigheter (se NJA 2012 s. 1038 I, p. 15).
172. I enlighet med det som anförts under de föregående avsnitten har hovrätten underlåtit att i sina domskäl presentera specifika och uttryckliga domskäl avseende för utgången i målet avgörande invändningar med tillhörande bevisning som framställdes av Alexander Ernstberger. Mot denna bakgrund anser Alexander Ernstberger att det har inneburit en kränkning av hans rätt till en rättvis rättegång enligt artikel 6 Europakonventionen och 2 kap. 11 § regeringsformen att fälla honom till ansvar för trolöshet mot huvudman i enlighet med hovrättens dom.

C.2.3 Hovrättens dom kännetecknas av sakfel och undermåliga domskäl till stöd för avgörande slutsatser

173. Hovrätten har även presenterat undermåliga domskäl för avgörandet. Domskälen

präglas av sakfel och allvarliga brister i resonemang till stöd för avgörande slutsatser. I det följande redogörs för ett urval av dessa sakfel och brister.

C.2.3.1 Alexander Ernstberger var rätteligen inte behörig att genomföra affärer i SFS-fonderna

174. Hovrätten har felaktigt påstått att Alexander Ernstberger som VD i SFS var behörig att genomföra affärer i SFS-fonderna i enlighet med Gustavias placeringspolicy (domen, s. 39 femte stycket). Av Gustavias placeringspolicy och e-post från Gustavia som åberopades i målet, framgår att det rätteligen var Gustavias VD som hade denna behörighet och inte Alexander Ernstberger (se bilagorna 21-22). Detta har numer också bekräftats av nya vittnesuppgifter från Johan Saxon (se ovan, p. 107-113).
175. Eftersom Alexander Ernstberger därmed rätteligen inte var behörig att genomföra affärer i SFS-fonderna, har hovrätten lagt sakfel till grund för att finna att han skulle ha haft en förtroendeställning gentemot Gustavia, pensionsspararna och Pensionsmyndigheten. Det kan således konstateras att hovrätten på felaktiga grunder har fällt honom för till ansvar för trolöshet mot huvudman och mutbrottslighet. Ingen hos SFS hade behörighet att genomföra affärer i SFS-fonderna under 2012.

C.2.3.2 Trading Checklist upprättades rätteligen efter Gustavia godkänt och genomfört warrantaffärerna

176. Hovrätten har felaktigt påstått att Trading Checklist varit en del av en brottsplan för att dölja verkliga förhållandena kring warrantaffärerna för Gustavia (domen, s. 51 första stycket) och att den medfört att Gustavia på grund av vilseledande inte kan anses ha givit något ansvarsbefriande samtycke till affärerna (hovrättens dom,

s. 68 tredje stycket).

177. Som framgår av den nya bevisningen blev Trading Checklist dock rätteligen upprättad efter Gustavias godkännande av warrantaffärerna och låg därmed inte till grund för beslutet att godkänna och genomföra affärerna (se ovan, p. 92-106)
178. Eftersom Trading Checklist därmed inte använts för att dölja några förhållanden för eller för att vilseleda Gustavia, kan konstateras att hovrätten lagt sakfel till grund för förekomsten av en brottsplan och för att Gustavia inte ska ansetts ha givit ett ansvarsbefriande samtycke till warrantaffärerna. Därmed har hovrätten på felaktiga grunder fällt Alexander Ernstberger till ansvar för trolöshet mot huvudman och mutbrottslighet.

C.2.3.3 Det var rätteligen Gustavia som gav in Trading Checklist till Finansinspektionen

179. Hovrätten har vidare felaktigt påstått att Trading Checklist gavs in till Finansinspektionen i syfte att dölja de faktiska förhållandena bakom warrantaffären och lagt detta till grund för förekomsten av en brottsplan (domen, s. 54).
180. Av bevisningen i målet framgår dock, inte minst genom Ola Gilstrings bekräftelse av detta i förhör, att det rätteligen var Gustavia som gav in Trading Checklist till Finansinspektionen (se bilaga 5, minut 00:03:59–00:04:43; hab 24, bilaga 142; hdab 42, s. 38). Som därtill framgår av den nya bevisningen var det genom Gustavias försorg och efter utkast samt förslag från Ola Gilstring som Trading Checklist över huvud taget upprättades (se ovan, p. 100-106).
181. Eftersom Trading Checklist därmed gavs in till Finansinspektionen av fondbolaget Gustavia och dessutom upprättades genom Gustavias försorg, kan det konstateras att hovrätten i denna del lagt sakfel till grund för förekomsten av en brottsplan. Därmed har hovrätten på felaktiga grunder fällt Alexander Ernstberger till ansvar för trolöshet mot huvudman och mutbrottslighet.

C.2.3.4 Avsaknad av domskäl till grund för att Alexander Ernstberger haft uppsåt till mutbrottsligheten

182. Hovrätten har angående mutbrottsligheten inte angivit några domskäl till grund för att Alexander Ernstberger ska ha haft uppsåt eller vilka konkreta gärningsmoment som han ska ha omfattats av hans uppsåt. I stället har hovrätten endast angivit att "Alexander Ernstberger och David Persson Rothman har agerat med uppsåt – även i förhållande till att gärningarna utförts tillsammans och i samförstånd med den andre" samt att "[d]eras uppsåt har omfattat de faktiska och rättsliga omständigheter som gör att förmånen är otillbörlig" (domen, s. 65 tredje stycket).
183. Mot denna bakgrund går det av domskälen varken att utröna hur hovrätten funnit att Alexander Ernstberger haft uppsåt till den mutbrottslighet han har dömts för eller vilka faktiska och rättsliga omständigheter som hans uppsåt ska ha omfattat.

C.2.3.5 Avsaknad av domskäl till grund för att Alexander Ernstberger haft uppsåt till trolöshet mot huvudman

184. Hovrätten har inte heller angående trolöshet mot huvudman angivit några domskäl till grund för att Alexander Ernstberger ska ha haft uppsåt eller vilka konkreta gärningsmoment som ska ha omfattats av hans uppsåt. I stället har hovrätten endast angivit att "Alexander Ernstberger och Johan Bergsgård har haft uppsåt till alla relevanta gärningsmoment" (domen, s. 69 tredje stycket).
185. Mot denna bakgrund går det av domskälen varken att utröna hur hovrätten funnit att Alexander Ernstberger haft uppsåt till trolöshet mot huvudman eller vilka relevanta gärningsmoment som detta ska ha omfattat.

C.2.3.6 Motsägelsefulla domskäl angående vem som erlade ersättningen till Oak

186. Hovrätten har i vissa delar av domen felaktigt påstått att SFS-fonderna erlade ersättningen till Oak (domen, s. 56 sista stycket) och i andra delar av domen korrekt angivit att ersättningen erlades till Oak av BAML respektive Natixis (domen, s. 75 andra stycket).
187. Eftersom det till grund för att fälla Alexander Ernstberger till ansvar för trolöshet mot huvudman lades att ersättningen till Oak skulle ha betalats SFS-fonderna, har hovrätten därmed på felaktiga grunder fällt honom till ansvar.

C.2.3.7 Avsaknad av vittnen från emittentbankerna och oredovisade kontakter mellan åklagare samt vittnen

188. Vare sig företrädare för BAML eller Natixis hördes i målet. Underlåtenheten att höra dessa helt centrala aktörer i den förmenta brottsplanen utgör en avgörande brist i bevisningens robusthet. En fällande dom får därmed redan på denna grund anses strida mot det straffprocessuella beviskravet.
189. Därtill kommer att åklagaren under förundersökningen haft kontakter med vittnen som inte har redovisats för försvaret. Utöver Pensionsmyndighetens ombuds ingående kontakter med Ola Gilstring och arvodering av bolag där denne är styrelseledamot (se ovan, p. 116 c)), framgick under förhör att han varit på möte med åklagaren (se bilaga 5, minut 00:42:59 – 00:44:27). Detta framgår även av nyfunnen e-postkorrespondens, där Ola Gilstring också uppgivit att han varit hos Ekobrottsmyndigheten på något som inte var ett *”officiellt förhör”* (bilagorna 51-53). Åklagarens möte med Ola Gilstring har emellertid inte redovisats i förundersökningen.
190. Det förhållandet att åklagaren haft ett möte med Ola Gilstring som inte redovisats i förundersökningen utgör skäl att ifrågasätta utredningens robusthet och

objektivitet.

191. Vidare har åklagaren enligt uppgifter från Vanessa Menguy hållit ett telefonförhör med henne 2017. Under detta förhör ska Vanessa Menguy ha uppmanat åklagaren att ta kontakt med BAML för att få del av all relevant dokumentation och kommunikation samt givit åklagaren kontaktuppgifter till legal på BAML (se ovan, p. 121-128). Detta förhör finns emellertid inte redovisat i förundersökningen. Inte heller framgår av förundersökningen att några sådana kontakter tagits med, eller att någon sådan dokumentation inhämtats, från BAML.
192. Det förhållandet att åklagaren hållit ett telefonförhör med Vanessa Menguy som inte redovisats under förundersökningen och underlåtit att inhämta – alternativt underlåtit att redovisa inhämtad – dokumentation från BAML utgör betydande brister i utredningens robusthet och objektivitet.

C.2.3.8 Avsaknad av domskäl till stöd för att välja en viss värdering av Superoaktierna

193. Hovrätten har underlåtit att i domskälen närmare motivera på vilka grunder den gjorde en annan bedömning än tingsrätten av Superoaktiernas värde. Det enda hovrätten angav var att den valda värderingen framstod som ”professionellt genomförd och tillförlitlig” och att den också fick ”visst stöd av övriga uppgifter om aktiernas värde” (domen, s. 65 första stycket). Detta fann hovrätten trots att denna värdering ostridigt inte stämde överens med den faktiska tillväxt som följde under de närmast följande åren och i princip baserats på felaktiga utgångspunkter angående den fortsatta verksamheten, vilket tingsrätten fäste särskild vikt vid (se tingsrättens dom, s. 91 sista stycket f.).
194. Mot denna bakgrund går det av domskälen inte att utröna på vilka grunder hovrätten kom till en annan bedömning än tingsrätten av Superoaktiernas värde.

C.2.3.9 Avsaknad av närmare domskäl till stöd för att överpris betalats för warranterna

195. Parterna åberopade omfattande bevisning angående frågan om warranterna hade köpts till ett överpris eller inte. Enligt hovrätten fanns det dock inte anledning att närmare motivera hur den värderat bevisningen i denna del, eftersom den redan funnit att warrantaffären var en del av en brottsplan och inte haft något legitimt syfte (domen, s. 57 fjärde stycket). Detta är emellertid ett felslut, med hänsyn till att frågan om överpris – som påståtts ha varit konstruerat för brottsplanens genomförande – i sig var avgörande för förekomsten av en brottsplan (se ovan, p. 156).
196. Hovrätten valde ändå att kortfattat behandla frågan i ett *obiter dictum*, där domstolen fann att det inte hade varit nödvändigt att anlita Oak för warrantaffärernas genomförande och att någon ersättning därför inte borde erlagts till Oak. Trots att tingsrätten – efter noga redovisning av dess bedömning av sakkunniguppgifterna – funnit att det inte var styrkt ersättningen till Oak var onödig eller oskäligt hög (tingsrättens dom, s. 86 sista stycket ff.), angav hovrätten inga grunder i domskälen till stöd för sin motsatta uppfattning annat än en generell hänvisning till motpartens sakkunnigvittnen.
197. Mot denna bakgrund går det av domskälen inte att utröna på vilka grunder hovrätten funnit att det inte var nödvändigt att erlagga ersättning till Oak för warrantaffärerna. Av den nya bevisningen framgår därtill att det inte heller hade varit möjligt att köpa warranterna av BAML för annat än bankens issue price (se ovan, p. 126-127).

C.2.3.10 Felaktigt påstående om vitsordande av vissa omständigheter

198. Hovrätten har felaktigt angivit att Alexander Ernstberger har gjort ett vitsordande angående priset för warranterna som ”får uppfattas som att värderingen [av warranterna] inledningsvis inkluderade ersättningen till Oak och sedan succesivt

reducerades till verklig kurs” (domen, s. 52 tredje stycket) och lagt detta till grund för förekomsten av en brottsplan.

199. Detta har rätteligen aldrig vitsordats av Alexander Ernstberger. Hovrätten har därmed lagt sakfel till grund för att fälla Alexander Ernstberger till ansvar för trolöshet mot huvudman och mutbrottslighet.

C.2.3.11 Advokat Anders Malms promemorior ger inget stöd åt förekomsten av en brottsplan

200. Hovrätten har till stöd för förekomsten av en brottsplan även lagt promemorior från advokaten Anders Malm, som är specialiserad på kapitalmarknadsjuridik. På uppdrag av Oak upprättade han under april och maj 2012 två promemorior, där han besvarade ett antal frågeställningar från Oak angående potentiella former för samarbete mellan Oak och SFS (domen, s. 41 sista stycket ff.). I domen har hovrätten emellertid enbart redogjort för vilka svårigheter som Anders Malm härvid har redogjort för gällande dessa potentiella former för samarbete, utan att redogöra för de faktiska slutsatser som promemoriorna utmynnade i och vad Anders Malm i övrigt uppgav i förhör.

201. Av Anders Malms promemorior framgår nämligen av hans sammanfattade slutsatser att de eventuella formerna för samarbete inte var otillåtna (bilaga 54-55). Detta vidhöll Anders Malm även i förhör, där han därtill framhöll att han inte heller hade haft anledning att överväga om de potentiella formerna för samarbete kunde vara brottsliga (bilaga 56, minut 00:51:03 – 00:57:02).

202. Mot denna bakgrund går det enligt Alexander Ernstberger att konstatera att hovrätten har återgivit Anders Malms promemorior och uppgifter på ett missvisande sätt samt att dessa rätteligen inte ger något stöd åt förekomsten av en brottsplan. Därmed har hovrätten på felaktiga grunder fällt Alexander Ernstberger till ansvar för trolöshet mot huvudman och mutbrottslighet.

C.2.3.12 Det mellan SFS och Gustavia gällande avtalet var rätteligen ett avtal den 15 oktober 2011

203. Till grund för att finna att det förelegat en ekonomisk förtroendeställning för SFS gentemot Gustavia, lade hovrätten att SFS och Gustavia den 4 augusti 2011 ingått ett avtal om diskretionär portföljförvaltning avseende SFS-fonderna, som innebar att SFS hade i uppdrag att fatta beslut om investeringar för SFS-fonderna. Hovrätten lade sedan detta till grund för att finna att SFS förfogade över pensionsspararnas pengar och att SFS därmed haft en förtroendeställning gentemot pensionsspararna samt Pensionsmyndigheten i egenskap av andelsägare (domen, s. 37 ff.).
204. Vid tidpunkten för warrantaffärerna var avtalet av den 4 augusti 2011 emellertid ersatt av ett nytt avtal av den 15 oktober 2011. I enlighet med Alexander Ernstbergers i hovrätten förda talan medförde detta avtal – och ytterligare dokumentation som upprättats efter det tidigare avtalet, som också blev avtalsinnehåll i och med det nya avtalet – begränsningar som innebar att någon förtroendeställning inte kan ha förelegat, eftersom ingen från SFS hade behörighet att genomföra affärer i fonderna under 2012 (hab 328, s. 42-49). Det förhållandet att ingen från SFS hade denna behörighet under 2012 bekräftades även av Ola Gilstring under förhöret med honom i tingsrätten (se bilaga 5, minut 00:28:08 – 00:28:51 och 01:27:01 – 01:29:13).
205. Hovrätten har mot denna bakgrund lagt sakfel till grund för att finna att det förelegat en förtroendeställning för SFS – och i förlängningen för Alexander Ernstberger – gentemot Gustavia, Pensionsmyndigheten och pensionsspararna. Det kan därmed konstateras att hovrätten på felaktiga grunder har fällt Alexander Ernstberger till ansvar för trolöshet mot huvudman och mutbrottslighet.

C.2.3.13 Sakfelen och de även i övrigt undermåliga domskälen har varit i strid med Alexander Ernstbergers rätt till en rättvis rättegång

206. I enlighet med vad som ovan har anförts följer av rätten till en rättvis rättegång enligt artikel 6 Europakonventionen och 2 kap. 11 § regeringsformen att domstolar måste presentera tillräckliga skäl för sina avgöranden (se p. 169-171). Om inga skäl framställs eller om skälen är baserade på uppenbara fel i sak, kan ett avgörande anses vara godtyckligt i den mån det medför att rättegången blir orättvis (*Moreira Ferreira mot Portugal (Nr. 2)*, p. 85; *Navalnyy and Ofitserov mot Ryssland*, 23 februari 2016, nr. 46632/13 och 28671/14, p. 119).
207. I enlighet med det som anförts under de föregående avsnitten har hovrätten grundat sitt avgörande på uppenbara och omfattande sakfel samt underlåtit att i domskälen ange grunder för slutsatser som varit avgörande för utgången i målet.
208. Mot denna bakgrund anser Alexander Ernstberger att det har inneburit en kränkning av hans rätt till en rättvis rättegång enligt artikel 6 Europakonventionen och 2 kap. 11 § regeringsformen att fälla honom till ansvar för trolöshet mot huvudman och mutbrottslighet i enlighet med hovrättens dom.

C.2.4 Hovrätten avgjorde målet trots att Alexander Ernstberger inte beretts tillgång till hela den utredning som bedrivits av Pensionsmyndigheten

209. Pensionsmyndigheten var målsägande i målet och anlidade Trägårdh att föra dess talan. Pensionsmyndigheten framställde skadeståndsanspråk i målet och valde därtill att biträda åtalet. Eftersom Pensionsmyndigheten också biträdde åtalet drevs ansvarstalan mot Alexander Ernstberger således både av åklagaren och Pensionsmyndigheten.
210. Pensionsmyndigheten åberopade egen bevisning i såväl ansvars- som skadeståndsdelen. Bland annat bestod detta i åberopande av sakkunniga och deras

sakkunnigutlåtanden. Pensionsmyndighetens bevisning ingick emellertid inte i förundersökningsmaterialet och det gjorde inte heller den utredning, de förhör eller annat underlag som legat till grund för framtagandet av bevisningen samt beslutet att åberopa denna. Eftersom detta material inte ingick i förundersökningen, fick Alexander Ernstberger inte heller del av materialet.

211. Mot bakgrund av att Alexander Ernstberger inte hade fått del av Pensionsmyndighetens materialet, begärde han den 31 augusti 2020 – samtidigt som målet låg inför prövning i hovrätten – att få del av detta. Specifikt begärde Alexander Ernstberger av Pensionsmyndigheten att genom partsinsyn få del av allt i) som hade förekommit och ii) tillförts ärendet i övrigt vid Pensionsmyndighetens (inklusive den anlitate advokatbyråns) utredning i ärenden rörande eller resulterande i Pensionsmyndighetens talan i tingsrätt och hovrätt.
212. Pensionsmyndigheten svarade att myndigheten inte avsåg att efterkomma begäran och bad Alexander Ernstberger att återkomma om han ville ha ett överklagbart beslut. Alexander Ernstberger begärde den 7 oktober 2020 att få ett överklagbart beslut och anförde vidare att Pensionsmyndigheten inte hade prövat samtliga delar av hans begäran. Pensionsmyndigheten avvisade begäran den 11 november 2020, med anförande av att det inte skulle finnas något sådant ärende som kunde medföra partsinsyn.
213. Alexander Ernstberger överklagade den 1 december 2020 Pensionsmyndighetens beslut till Förvaltningsrätten i Stockholm. Han yrkade att förvaltningsrätten dels skulle fastställa att Pensionsmyndigheten hade handlagt ärenden som omfattas av begäran, dels skulle bevilja Alexander Ernstberger partsinsyn i dessa ärenden.
214. Genom Förvaltningsrätten i Stockholms dom den 27 januari 2020 i mål nr 26482-20 fann förvaltningsrätten att Pensionsmyndigheten, genom att fatta ett beslut om att biträda åtalet och yrka skadestånd, därmed också hade handlagt ett ärende om detta. Däremot fann förvaltningsrätten att Pensionsmyndighetens roll inte kunde likställas åklagarens roll i dennes egenskap av åtalande myndighet, varför

Pensionsmyndighetens ärende inte ansågs kunna jämföras med den förundersökning som åklagaren bedrivit. I stället ansågs Pensionsmyndighetens ärende gälla skadeståndstalan, i vilken Alexander Ernstberger inte har rätt till partsinsyn eftersom de var motparter i domstolsprocessen. Förvaltningsrätten avslag därför överklagandet (bilaga 57).

215. Alexander Ernstberger överklagade till kammarrätten den 17 februari 2021 och kompletterade överklagandet med ett yttrande den 19 mars 2021. Genom Kammarrätten i Stockholms dom den 10 maj 2021 i mål nr 1335-21 upphävde kammarrätten förvaltningsrättens dom och Pensionsmyndighetens beslut, samt återförvisade målet till Pensionsmyndigheten för en ny prövning i enlighet med kammarrättens domskäl (bilaga 58).
216. I domskälen konstaterade kammarrätten att Pensionsmyndighetens ärenden även innefattar delar som avser brottmålsprocessen, eftersom Pensionsmyndigheten valt att biträda åtalet. Kammarrätten fann därför att Alexander Ernstberger enligt allmänna rättsgrundsatser hade rätt till partsinsyn i de delar ärendena avsåg ”framtagande av bevisning i brottmålsprocessen, det vill säga det underlag som kan jämföras med underlaget i åklagarens förundersökningsprotokoll och sidomaterial”. Ärendet återförvisades därför till Pensionsmyndigheten, eftersom det ankommer på Pensionsmyndigheten att som första instans pröva begäran om partsinsyn utifrån dessa förutsättningar.
217. Pensionsmyndigheten lämnade emellertid inte ut några handlingar till Alexander Ernstberger. I stället beslutade Pensionsmyndigheten att den 28 maj 2021 överklaga kammarrättens dom till Högsta förvaltningsdomstolen, det vill säga fem dagar innan förhandlingen i hovrätten skulle avslutas. Pensionsmyndigheten begärde därtill anstånd med att utveckla grunderna till den 21 juni 2021. Kompletteringen inkom sedermera den 24 juni 2021, det vill säga drygt tre veckor efter att förhandlingen i hovrätten hade avslutats.
218. Hovrättens fällande dom i brottmålet meddelades den 22 juli 2021, utan att

Alexander Ernstberger fått del av Pensionsmyndighetens underlag som var jämförligt med underlaget i åklagarens förundersökningsprotokoll. Alexander Ernstberger hade också i hovrätten yrkat att han skulle få del av materialet från Pensionsmyndigheten, med anförande bland annat av detta var en förutsättning för en rättvis rättegång (hab 183). Hovrätten beslutade emellertid under processens gång att inte bevilja detta (hab 282).

219. Genom Högsta förvaltningsdomstolens slutliga beslut den 2 december 2021 i mål nr 3175-21, drygt fyra månader efter hovrättens fällande dom, beslutades att inte meddela prövningstillstånd (bilaga 59). Kammarrättens dom vann därmed laga kraft och Pensionsmyndigheten skulle alltså i enlighet med denna utlämna ”det underlag som kan jämföras med underlaget i åklagarens förundersökningsprotokoll och sidomaterial”.
220. Trots Högsta förvaltningsdomstolens slutliga beslut dröjde det emellertid ytterligare drygt fyra månader innan Pensionsmyndigheten i april 2022 lämnade ut några handlingar. Vid denna tidpunkt hade Högsta domstolen i förevarande mål redan hunnit besluta att inte meddela prövningstillstånd efter överklagande av hovrättens dom.
221. Vidare kunde det omedelbart konstateras att de handlingar som Pensionsmyndigheten lämnat ut uppenbart inte kunde vara samtliga handlingar som omfattades av Alexander Ernstbergers rätt till partsinsyn. Det som utlämnades var nämligen enbart ett fåtal, intetsägande handlingar, i huvudsak bestående av årsredovisningar som Alexander Ernstberger redan hade tillgång till (bilaga 60, s. 2-3). Detta kan omöjligen vara ”det underlag som kan jämföras med underlaget i åklagarens förundersökningsprotokoll och sidomaterial” vilket enligt kammarrätten ska lämnas ut, med beaktande av den omfattande bevisning som åberopades av Pensionsmyndigheten i brottmålet.
222. I Pensionsmyndighetens kompletterande överklagande av den 24 juni 2021 till Högsta förvaltningsdomstolen angav myndigheten nämligen att den hade bedrivit

en utredning i syfte att klargöra om det förelåg skadeståndsfordringar mot Allra Asset Management S.A. eller andra. Det var med stöd av denna utredning som Pensionsmyndigheten konstaterade att fordringsförhållande förelåg mot Alexander Ernstberger och valde att framställa enskilt anspråk samt biträda åtalet mot honom (bilaga 61).

223. Av Pensionsmyndighetens bevisuppgifter i brottmålsprocessen framgår därtill att myndigheten uttryckligen uppgav att dess bevisning genomgående åberopades i såväl ansvars- som skadeståndsdelen, eftersom all bevisning avseende skadan och skadans storlek var relevant för båda delar (se ab 474, 715, 721, 812, 911, 921, 996, 1027, 1029, 1032, 1098, 1116, 1123 och 1161; hab 1 och 299). Det är därmed uppenbart att det inte går att göra någon skillnad mellan den utredning som Pensionsmyndigheten vidtagit i ansvars- respektive skadeståndsdelen, varför Alexander Ernstbergers rätt till partsinsyn omfattar hela utredningen.
224. Därtill kommer att Pensionsmyndigheten, innan Alexander Ernstbergers rätt till partsinsyn fastställdes av kammarrätten, uttryckt att det skulle innebära "*såregna processuella fördelar*" om han beviljades rätt till partsinsyn (hab 221, s. 4 första stycket). Enligt Alexander Ernstbergers uppfattning måste Pensionsmyndigheten härvid ha hänvisat till ett annat material än det som myndigheten sedermera har lämnat ut, eftersom det som lämnats ut enbart utgörs av ett fåtal intetsägande handlingar.
225. Alexander Ernstberger har därför begärt att få del av hela den utredning som bedrivits av Pensionsmyndigheten. Sedan Pensionsmyndigheten beslutat att avvisa begäran, Förvaltningsrätten i Stockholm avslagit överklagandet av detta beslut och Kammarrätten i Stockholm beslutat att inte meddelar prövningstillstånd, ligger ärendet ligger för närvarande för prövning i Högsta förvaltningsdomstolen.
226. Oavsett om eller när Alexander Ernstberger får del av de handlingar från Pensionsmyndigheten som han har rätt till, avgjorde hovrätten målet utan att han hade fått del av allt material av betydelse för hans möjlighet att försvara sig. Det

kan på intet sätt uteslutas att materialet som innehas av Pensionsmyndigheten kan tala till Alexander Ernstbergers fördel. I ljuset av att Pensionsmyndigheten anfört att det skulle medföra att Alexander Ernstberger fick "säregna processuella fördelar" om han beviljades sådan partsinsyn, får det tvärtom anses vara sannolikt att det finns handlingar som talar för att Alexander Ernstberger är oskyldig.

227. Av rätten till en rättvis rättegång enligt artikel 6 Europakonventionen – och de i rätten till en rättvis rättegång inneboende principerna om parternas likställdhet och om ett kontradiktoriskt förfarande – följer att den som anklagas för brott måste få tillgång till alla handlingar som staten innehar som talar för eller mot anklagelsen (*Rowe och Davis mot Förenade kungariket* [GC], 16 februari 2000, nr. 28901/95, p. 60; *Edwards mot Förenade kungariket*, 16 december 1992, nr. 12071/87, p. 36).
228. Mot bakgrund av det ovan anförda anser Alexander Ernstberger att det har inneburit en kränkning av hans rätt till en rättvis rättegång att avgöra målet utan att ge honom tillgång till den utredning som Pensionsmyndigheten bedrivit om hans påstådda skuld och att robustheten i den utredning som hovrätten lagt till grund för sitt avgörande starkt kan ifrågasättas.

IV. BEVISUPPGIFT

A. NY MUNTLLIG BEVISNING

229. Förhör med vittnet Wiktor Furman, advokat och dåvarande protokollförare i Gustavias Risk- och värderingskommitté, till utvisande av

att alla handlingar som behandlades vid Gustavias Risk- och värderingskommittés möten bilades till protokollen,

att Trading Checklist inte var en del av beslutsunderlaget vid mötet den 9 maj 2012 om den inte bilades till protokollet, samt

att Trading Checklist därmed inte låg till grund för Gustavias Risk- och värderingskommittés beslut att godkänna warrantaffärerna 2012.

230. Förhör med vittnet Johan Saxon, dåvarande styrelseledamot i Gustavia, aktieägare i både Gustavia och SFS samt Gustavias representant i SFS placeringsråd, till utvisande av

att det i Gustavias placeringspolicy angavs att VD hade behörighet att genomföra affärer i SFS-fonderna,

att VD för Gustavia var Niklas Tollstén, samt

att Alexander Ernstberger således inte varit behörig att genomföra affärer i SFS-fonderna.

231. Förhör med vittnet Vanessa Menguy, ansvarig för warrantaffärerna på emittentbanken BAML, till utvisande av

att åklagaren 2017 höll ett ytterligare förhör med henne per telefon som inte återfinns i förundersökningen,

att hon under telefonförhöret uppmanade åklagaren att ta kontakt med BAML för att få del av all relevant dokumentation och kommunikation samt

BRATT | FEINSILBER | HARLING

gav åklagaren kontaktuppgifter till legal på BAML,

att BAML inte hade några synpunkter på att Oak förmedlade affären,

att BAML inte hade några synpunkter på Oaks ersättning,

att warrantaffären inte stred mot några regelverk, riktlinjer eller avtal,

att warrantaffären kontrollerades internt hos BAML av flera avdelningar utan anmärkningar,

att det inte hade varit möjligt att köpa warranterna för annat än BAML:s issue price om 8 000 USD, samt

att BAML gjorde en förnyad granskning av warrantaffären efter åklagarens samtal med Vanessa och även efter denna konstaterade att warrantaffären i alla avseenden varit rättsenlig.

B. NY SKRIFTLIG BEVISNING

232. E-post den 3 mars 2014 kl. 07:58 från Ola Gilstring till Johan Bergsgård (se bilaga 6).

233. E-post den 3 mars 2014 kl. 19:31 från Johan Bergsgård till Ola Gilstring (se bilaga 7).

234. E-post den 4 mars 2014 kl. 08:16 från Ola Gilstring till Johan Bergsgård (se bilaga 8).

235. E-post den 4 mars 2014 kl. 09:49 från Johan Bergsgård till Ola Gilstring (se bilaga 9).

236. E-post den 4 mars 2014 kl. 11:03 från Ola Gilstring till Johan Bergsgård (se bilaga 10).

237. E-post den 4 mars 2014 kl. 12:02 från Ola Gilstring till Johan Bergsgård (se bilaga 11).

238. E-post den 4 mars 2014 kl. 15:15 från Johan Bergsgård till Ola Gilstring (se bilaga 12).
239. Utkast till Trading Checklist bifogat till e-post den 4 mars 2014 kl. 15:15 (se bilaga 13).
240. E-post den 4 mars 2014 kl. 15:37 från Ola Gilstring till Johan Bergsgård (se bilaga 14).
241. E-post den 5 mars 2014 kl. 14:08 från Johan Bergsgård till Ola Gilstring (se bilaga 15).
242. E-post den 5 mars 2014 kl. 14:17 från Ola Gilstring till Johan Bergsgård (se bilaga 16).
243. E-post den 5 mars 2014 kl. 14:26 från Johan Bergsgård till Ola Gilstring (se bilaga 17).
244. E-post den 5 mars 2014 kl. 14:28 från Ola Gilstring till Johan Bergsgård (se bilaga 18).
245. Inspelning av förhör med Wiktor Furman i Svea hovrätts mål nr B 3339-21 (se bilaga 19, HRSVEA_B3339-21_Wiktor-Furman_Vittne_Inspelning-1_34389371).

Bevisningen i punkterna 232-245 åberopas till utvisande av

att Trading Checklist upprättades i mars 2014,

att Trading Checklist upprättades på uppmaning från samt efter utkast och förslag upprättade av Ola Gilstring med anledning av Finansinspektionens granskning riktad mot Gustavia,

att Trading Checklist inte låg till grund för Gustavias Risk- och värderingskommittés beslut att godkänna warantaffärerna 2012,

att Gustavia inte har vilseletts,

att Gustavia har lämnat ett ansvarsbefriande samtycke till warrantaffärerna, samt

att Ola Gilstring därmed i förhör har lämnat medvetet oriktiga uppgifter som kan antas ha inverkat på målets utgång.

246. Svea hovrätts dom den 17 november 2022 i mål nr B 3339-21 (se bilaga 20), till utvisande av

att Johan Bergsgårds optionsavtal inte hade antedaterats,

att Johan Bergsgård således inte fått ersättning för deltagande i någon brottsplan genom optionsavtal, samt

att någon brottsplan därmed, eftersom Johan Bergsgård i förevarande mål angavs ha varit nödvändig för den påstådda brottsplanens genomförande, inte har förelegat.

247. Inspelning av förhör med Johan Saxon i Svea hovrätts mål nr B 3339-21 (HRSVEA_B3339-21_Johan-Saxon_Vittne_Inspelning-1_34389643), till utvisande av

att det i Gustavias placeringspolicy angavs att VD hade behörighet att genomföra affärer i SFS-fonderna,

att VD för Gustavia var Niklas Tollstén, samt

att Alexander Ernstberger således inte varit behörig att genomföra affärer i SFS-fonderna.

248. Faktura den 24 augusti 2018 från Trägårdh Advokatbyrå AB till Pensionsmyndigheten (se bilaga 24).

249. Faktura den 4 juli 2019 från Trägårdh Advokatbyrå AB till Pensionsmyndigheten (se bilaga 25).

250. Faktura den 11 november 2019 från Trägårdh Advokatbyrå AB till Pensionsmyndigheten (se bilaga 26).

251. Faktura den 5 mars 2021 från Trägårdh Advokatbyrå AB till Pensionsmyndigheten (se bilaga 27).

252. Faktura den 17 december 2021 från Trägårdh Advokatbyrå AB till Pensionsmyndigheten (se bilaga 28).

Bevisningen i punkterna 248-252 åberopas till utvisande av

att Pensionsmyndigheten, genom ombudet Trägårdh Advokatbyrå AB, betalat den luxemburgska advokatbyrån GSK Stockmann för omfattande arbete avseende brottmålsprocessen.

253. Faktura den 12 december 2017 från Trägårdh Advokatbyrå AB till Pensionsmyndigheten (se bilaga 29), till utvisande av

att Pensionsmyndigheten, genom ombudet Trägårdh Advokatbyrå AB, varit i kontakt med börsen i Luxemburg där bankerna upptagit warranterna för handel.

254. E-post den 3 november 2017 kl. 12:42 från åklagaren till Thomas Vinell och Ola Gilstring med kopia till advokat Patrik Kalman (se bilaga 30).

255. E-post den 3 november 2017 kl. 13:22 från advokat Patrik Kalman till Thomas Vinell och Ola Gilstring (se bilaga 31).

256. E-post den 6 november 2017 kl. 11:36 från Thomas Vinell till advokat Patrik Kalman (se bilaga 32).

257. E-post den 6 november 2017 kl. 12:44 från advokat Patrik Kalman till Thomas Vinell (se bilaga 33).

258. E-post den 8 november 2017 kl. 13:29 från Thomas Vinell till advokat Patrik Kalman

(se bilaga 34).

259. E-post den 8 november 2017 kl. 14:16 från advokat Patrik Kalman till Thomas Vinell (se bilaga 35).
260. E-post den 8 november 2017 kl. 15:07 från Thomas Vinell till advokat Patrik Kalman (se bilaga 36).
261. E-post den 17 november 2017 kl. 08:58 från Ola Gilstring till advokat Patrik Kalman (se bilaga 37).
262. E-post den 17 november 2017 kl. 14:58 från advokat Patrik Kalman till Ola Gilstring (se bilaga 38).
263. E-post den 3 januari 2018 kl. 09:32 från Thomas Vinell till advokat Patrik Kalman (se bilaga 39).
264. E-post den 3 januari 2018 kl. 09:40 från advokat Patrik Kalman till Thomas Vinell, Ola Gilstring och Martin Gynnerstedt (se bilaga 40).
265. E-post den 9 januari 2018 kl. 09:27 från Ola Gilstring till advokat Patrik Kalman (se bilaga 41).
266. E-post den 9 januari 2018 kl. 09:57 från advokat Patrik Kalman till Ola Gilstring (se bilaga 42).
267. E-post den 9 januari 2018 kl. 10:18 från Ola Gilstring till advokat Patrik Kalman (se bilaga 43).
268. E-post den 9 januari 2018 kl. 11:35 från advokat Patrik Kalman till Ola Gilstring (se bilaga 44).
269. Faktura den 25 januari 2018 från Gustavia Holding AB till Trägårdh Advokatbyrå AB (se bilaga 45).

Bevisningen i punkterna 254-269 åberopas till utvisande av

att Pensionsmyndigheten, genom ombudet Trägårdh Advokatbyrå AB, haft oredovisade kontakter med vittnet Ola Gilstring och Gustavia, samt

att Pensionsmyndigheten, genom ombudet Trägårdh Advokatbyrå AB, betalat arvode till Gustavia Holding AB (numer FDG Invest AB) där vittnet Ola Gilstring är styrelseledamot.

270. Faktura den 31 december 2019 från Trägårdh Advokatbyrå AB till Pensionsmyndigheten jämte bifogad faktura från Söderberg & Partners Securities AB (se bilaga 46), till utvisande av

att Pensionsmyndighetens huvudsakkunnige Jan Bernhard Waage fakturerade för sakkunniguppdraget genom Allra-koncernens största konkurrent Söderberg & Partners.

271. Faktura den 11 oktober 2020 från Trägårdh Advokatbyrå AB till Pensionsmyndigheten jämte bilagor (se bilaga 47).

272. Faktura den 8 januari 2021 från Bellmer Capital AB till Trägårdh Advokatbyrå AB jämte bilaga (se bilaga 48).

273. Faktura den 5 maj 2021 från Trägårdh Advokatbyrå AB till Pensionsmyndigheten jämte bilaga (se bilaga 49).

274. Faktura den 2 juni 2021 från Trägårdh Advokatbyrå AB till Pensionsmyndigheten jämte bilagor (se bilaga 50).

Bevisningen i punkterna 271-274 åberopas till utvisande av

att sakkunnigvittnet Henrik Käll genom Bellmer Capital AB har fakturerats av sakkunnigvittnet Phoebus Theologites för sakkunniguppdraget.

275. E-post den 31 augusti 2017 kl. 20:03 från Thomas Vinell (Gustavia) till åklagaren (se bilaga 51).

276. E-post den 1 september 2017 kl. 08:35 från åklagaren till Thomas Vinell (se bilaga 52).
277. E-post den 19 september 2017 kl. 07:35 från Ola Gilstring till David Christenson (se bilaga 53).

Bevisningen i punkterna 275-277 åberopas till utvisande av

att åklagaren haft kontakter med vittnet Ola Gilstring och Gustavia som inte redovisats i förundersökningen.

Som ovan,

Percy Bratt

Joakim Lundqvist